

Tota la Sagrera

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DE LA SAGRERA

NÚM. 198 · ABRIL 2023

LA SAGRERA

Propostes per a la nova legislatura 2023 / 2027

FOTOS: SALVADOR ATANCE I DENIS MATAS

La vida de barri és regalar flors fresques de la floristeria de tota la vida

CONFIA EN
EL BARRI
CONFIA EN
EL VERD

Edita:

Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera

Equip de redacció:

Agustí Carrillo, Jaume Matas, Oleguer Méndez, i Antonio Ibáñez.

Redactors:

Jaume Matas, Junta AVV, Joan Pallarès, FAVB, Comunicació Districte, Col·lectiu veïns plaça Masadas, Jordi Aragonès, Carlos Márquez (El Periódico), Biblioteca La Sagrera-Marina Clotet, Agneta Domínguez, Elena Bigas, Antonia Luengo, Mar Coll (Coor. Pedagògica Llotja), Núria López Ribalta, Elisabet Ulibarri (Espai Jove Garcilaso), Rafael Torres, Rosó Vicedo, Joan Gironès (Centre Documentació LS), Enric M (Grup familiars Residència La Sagrera), Júlia (Entitats Espai 30), Ramona Figuerola (Firem-nos), Jordi Vilagut (LSEM lletres i mots encreuats), Agustí Carrillo, Susanna Serra

Correcció:

Agustí Carrillo

Publicitat:

Francisco Jiménez · 686 041 302

Maquetació revista:

Denís Matas

Associació de Veïns de la Sagrera:

Casal de Barri Torre de la Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66
Barcelona 08027 - Tel. 93 408 13 34
avv.lasagrera@gmail.com

Blog de l'Associació

www.avvlasagrera.com
avv.lasagrera.bcn@gmail.com

e-mail revista Veïns de la Sagrera:

totalasagrera@gmail.com

Facebook:

Associació de veïns i veïnes de la Sagrera

Imprimeix:

Gramma Graf SCCL · Tel. 93 389 94 67
Dipòsit legal: b-19006-2012

La revista TOTA LA SAGRERA i l'AVV no es fan responsables del contingut de les informacions signades pels redactors, col·laboradors o particulars.

EDITORIAL N. 198

ABRIL 2023

ESTEM EN CAMPANYA!

Les eleccions s'acosten i tots els partits polítics han engegat les maquinàries per tal de presentar davant de la ciutadania les grans promeses de futur que ens tenen reservades a canvi dels nostres vots o anunciant inversions milionàries d'una bona colla de projectes, alguns amb espectaculars visualitzacions en 3D del seus dissenys arquitectònics, allò que es coneix en l'argot tècnic com a *render*.

Els *renders* et presenten una realitat perfecta amb l'absència de conflicte i en plena harmonia amb l'entorn, val a dir, que els polítics hi contribueixen amb discursos plens de satisfacció, i sobre els quals haurem de decidir tenint en compte que la majoria de dissenys de futurs projectes no seran una realitat fins que no s'executin les obres, i això pot significar molts anys o mai.

Nosaltres, com a associació de veïns i veïnes, tenim el compromís de defensar els interessos del nostre barri i ens oposem a aquest tipus de planificació, de vegades partidista i utòpica.

Cal fer una especial referència a la darrera operació urbanística al barri que s'està coent, i no precisament a foc lent, i amb el sorprenent consens de gairebé totes les formacions polítiques del Plenari Municipal de BCN i el nul consens del veïnatge que l'envolta. Faig referència a un equipament que ara està en mans privades i que passaria a ser municipal. En aquesta permuta urbanística, perdrem clarament zona verda de qualitat i proximitat, i permetrà fer diverses torres d'edificis d'una alçada superior, contradint el pla urbanístic inicial ja pactat (malgrat que buscarem millorar-lo).

Sempre és benvingut un nou equipament públic, però no a qualsevol preu. I ens preguntem: per què?

També hi ha el projecte de remodelació de la Meridiana comprès entre Felip II i Fabra i Puig on es contempla el manteniment de l'estació d'autobusos interurbans existent ja *de facto* als voltants de la parada del metro de La Sagrera, cosa que suposa una discontinuïtat de la remodelació feta fins ara, i la continuació de les entrades i sortides d'autobusos urbans i interurbans (de ± 800) amb tot el que això suposa per al barri, evidentment més fums i soroll.

Ambdues qüestions les estem treballant de valent amb les administracions corresponents per mitigar l'impacte, tant urbanístic, pel que fa a l'equipament, com mediambiental, en el cas de la Meridiana. Esperem que tot sigui un malson i arribem a un bon acord. La Sagrera s'ho mereix!

En aquesta revista us fem cinc cèntims d'algunes actuacions que proposem per a la millora del barri per a la nova legislatura 2023-2027.

JAUME MATAS PEDRA | PRESIDENT AVV LA SAGRERA

Els nostres horaris d'atenció a les veïnes i veïns:
Dilluns, dimecres i divendres de 18:00 h a 20:00 h

Ens trobaràs:
Casal de Barri Torre de La Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66-Barcelona 08027
Telèfon 93 408 13 34

Escriu-nos al correu:
avv.lasagrera@gmail.com

El nostre web:
www.avvlasagrera.com

FRANQUICIAT:
ESTUDI SAGRERA-MARTI MOLINS S.L. - C/Marti Molins 39, Local 1 (Barcelona)

93.351.07.50 | ba001@tecnocasa.es

Propostes per a la nova legislatura 2023 / 2027

No és cap novetat comentar que som en període electoral de cara a les eleccions als ajuntaments espanyols, i pel que a nosaltres els sagrerencs ens interessa, el de Barcelona. Al llarg d'aquests quatre anys de mandat (2019-2023) des de les pàgines del Tota la Sagrera hem anat comentant actuacions reeixides, projectes de futur encarrilats i d'altres que han quedat al fons del calaix o que han resultat insatisfactoris. En aquesta revista volem des de la Junta de l'AVV donar a conèixer alguns dels projectes municipals pendents o a modificar/millorar de cara a la nova legislatura que anirà del 2023 al 2027. Aquest petit dossier (ampliable i millorable) és el que fem arribar a les forces polítiques que es presenten a les eleccions i que s'interessen pel nostre barri (que no són totes, cal dir-ho) i com que els principals protagonistes som els veïns (de fet són reivindicacions que ens feu arribar habitualment) les volem fer arribar a tot el barri perquè entre tots puguem exigir a qui exerceixi el govern municipal i del districte que es facin realitat.

Junta, Avv La Sagrera.

1. CONTINUAR AMB EL PROJECTE DE PACIFICACIÓ DE LA MERIDIANA SENSE ESTACIÓ D'AUTOBUSOS INTERURBANS A LA SAGRERA.

La Meridiana s'ha de convertir en avinguda en tot el seu àmbit el més aviat possible, però sense que hi hagi punts on no suposi un avenç o sigui un empitjorament per als veïns que envolten la via.

Al projecte de remodelació comprès entre Felip II i Fabra i Puig, es contempla la implantació d'una estació d'autobusos interurbans al voltant de la parada del metro de La Sagrera, cosa que suposa una discontinuïtat de la remodelació feta fins ara (mantenint el quatre carrils de vehicles entre Felip II i Garcilaso, en comptes dels tres de la resta de trams) i que implica omplir-la d'autobusos interurbans (± 1000), que volten per tot el barri amb fums i soroll. Si a la resta de la ciutat els autobusos interurbans van a estacionaments adequats i preparats, a La Sagrera no volem ser una excepcionalitat i, per tant, no volem cap mena d'estació d'autobusos interurbans.

2. APERTURA DEL CARRER DOLORS CANALS I FARRIOLS (ENTRE ELS CARRERS PARE MANYANET I CAMP DE LA FERRO)

Un cop en funcionament el poliesportiu del Camp del Ferro, i en procés de construcció del nou CEM de La Sagrera (amb les noves piscines descobertes), si abans era necessari obrir aquest carrer, ara encara ho és més. Aquest carrer, que dona continuïtat a la plaça Kobe amb els dos espais esportius del barri, és una necessitat urgent del barri.

3. REMODELACIÓ DEL C/FELIP II A TOCAR DE LA MERIDIANA PER PASSAR D'UN TRAM DE 4 CARRILS A UN DE 3

El C/Felip II, després de l'Escola Estel i abans d'arribar a la Meridiana, es troba en una situació de sobrecàrrega de trànsit molt important. A més a més, en aquest tram, després de passar l'escola, passem de 3 a 4 carrils, amb la problemàtica sonora que això comporta per als veïns i la perillositat possible per ser propera a una zona infantil.

Es demana que aquest tram passi a tenir 3 carrils, com passa a la resta del carrer i d'acord amb altres actuacions fetes a la nostra ciutat, a més caldria col·locar un radar de 30 km/h per seguretat, en ser zona infantil, cosa que s'ha fet en altres zones de proximitat escolar aquest mateix any 2023, i també renovar l'asfalt per minvar l'ambient sonor de la zona.

Aquesta mesura està lligada a les nostres peticions d'una Meridiana menys transitada entre Felip II i Fabra i Puig, ja que creiem que són trams que estan totalment connectats. Aquest fet s'observa, per exemple, en la massificació habitual que es produeix en la cruïlla de Felip II i la Meridiana.

4. REMODELACIÓ DEL CARRER COSTA RICA PER TRANSFORMAR-LO EN PLATAFORMA ÚNICA.

El carrer Costa Rica ja fa molts anys que té la necessitat i les promeses d'una pacificació definitiva, i que garanteixi la prioritat de les persones (nens majoritàriament), enfront de l'automòbil en tot el seu recorregut. Des de la posada en servei de l'escola bressol Icària i amb la sempre concorreguda escola El Sagrer, aquesta necessitat s'ha fet més palesa i necessària.

5. ELIMINACIÓ DEL CARRIL BICI DE LA VORERA DE CLARA ZETKIN I BAIXAR-LO A LA CALÇADA.

Per raons mai raonades, a La Sagrera ens han posat una vorera a la qual han posat un senyal de trànsit de prohibit el pas a vianants, com si els vianants haguessin de conèixer aquest tipus de senyal, i d'ús exclusiu per a bicicletes. Pel fet d'estar marcada la vorera com a carril bici, les bicis i patinets circulen a excessiva velocitat entre les persones que passen per aquesta vorera, posant en perill tots aquests usuaris.

També cal dir que el carrer Clara Zetkin, des del començament de l'àmbit ferroviari, està protegit amb una infraestructura d'autopista, que no considerem adient ni necessària, ja que per a nosaltres és un carrer més de la ciutat i de velocitat màxima de 50 km/h. És per aquests motius que sol·licitem que es posi el carril bici a la calçada i s'elimini la protecció intimidant per a vianants i vehicles.

6. POSAR EN PLATAFORMA ÚNICA EL CARRER JOSEP ESTIVILL ENTRE HONDURES I GRAN DE LA SAGRERA.

L'obertura del carrer Josep Estivill, entre els carrers d'Hondures i Gran de La Sagrera, ha suposat un gran pas per a la mobilitat dels vehicles, però un gran perill per als vianants que fan ús dels equipaments que hi ha als dos costats, o també de les dues parts de la plaça que ha dividit el carrer.

Tenint molt present que en no gaire temps en el mateix àmbit s'ha de posar en servei el nou CAP de La Sagrera i l'accés de les persones serà a través de la plaça i el passatge Bofarull, ja de plataforma única, considerem necessari que aquest tram de carrer hagi de ser de prioritat per a les persones i així garantir un accés segur al CAP i l'ús dels infants de les dues parts de la plaça.

7. REDACTAR UN NOU PLA DE MOBILITAT DELS ENTORNS DE L'ESTACIÓ INTERMODAL DE LA SAGRERA, SENSE VIES PRINCIPALS I DOBLES SENTITS.

En el moment de formular els primers projectes de la nova estació de l'AVE de La Sagrera, un dels projectes que es va desenvolupar va ser el de la mobilitat que generarien els accessos a l'estació intermodal. Tenint en compte que han passat més de 30 anys i que la tecnologia, les necessitats i les condicions exigibles han canviat molt, considerem que aquell pla de mobilitat, amb el qual els veïns i veïnes de La Sagrera mai han estat d'acord, ha quedat molt desfasat, tant per les noves exigències com per les noves condicions de contaminació exigibles.

Al mateix temps, hem pogut veure com a molts punts de la ciutat s'han adoptat mesures que afavoreixen els veïns i les condicions dels espais i els seus usos; com exemples podem posar el tall del trànsit de l'Avinguda de Roma en sentit cap a l'estació de Sants, o el del carrer Comerç que tants anys ha estat portant el trànsit a l'estació de França; aquestes actuacions han suposat un canvi molt substancial i en positiu per a tots el que envolten i fan ús d'aquests espais.

Tenint en compte aquestes dues condicions, considerem que s'ha de redactar un nou pla de mobilitat en el qual la prioritat sigui l'accés amb transport públic o nous mitjans de transport personal, com bicis, monopatinis i altres que continuaran sortint. Al mateix temps, considerem que si a les altres estacions ja existents no necessiten vies bàsiques per accedir-hi, la de La Sagrera, que ha de ser més moderna, menys les ha de necessitar, per tant, aquest nou pla de mobilitat no hauria de contemplar ni carrers de doble sentit de circulació ni carrers anomenats com a vies bàsiques dedicades a prioritzar l'ús del vehicle privat. L'estació ha de tenir una comunicació adient, però no connectada per autopistes ni fent ús dels antics esquemes, en els quals el transport privat era l'objectiu a garantir.

8. RESTAURACIÓ DE LA TORRE DEL FANG SEGUINT LES PREVISIONS DEL PROJECTE DEL CAMÍ COMTAL.

La Torre del Fang, que considerem com un monument de ciutat, necessitem que es recuperi per evitar que s'acabi de fer tota ella malbé. Seguint els criteris previstos en el projecte del Camí Comtal, cal recuperar l'ús públic, amb la restitució en el seu àmbit de moltes de les restes arqueològiques que s'han trobat a les obres de construcció de la nova estació, acompanyades del relat històric de context i es comenci a fer efectiva la porta d'accés al parc.

9. EXECUTAR L'ENJARDINAMENT DE L'ESPAI ADJACENT A LA TORRE DEL FANG, ENTRE ELS CARRERS DEL CLOT I VALÈNCIA I ENTRE ELS PONTS DE BAC DE RODA I ESPRONCEDA.

Un cop cobertes les vies del tren en aquest àmbit, i després de tants anys d'obres, el barri necessita recuperar aquest espai. El projecte del Camí Comtal ja contempla un tipus d'ús que, consensuat amb les entitats que l'envolten, entre les quals la nostra AVV, considerem que ja es pot executar i consolidar com una de les parts del projecte que afavoreix el veïnat, amb la qual cosa poder justificar els mals de cap de tants anys d'obres.

10. RECUPERACIÓ DE L'ESPAI COMPRÈS ENTRE ELS CARRERS DE PORTUGAL, GRAN DE LA SAGRERA I MONLAU, CONEGUT COM LA "TERCERA FASE DEL PARC DE LA PEGASO", AMB L'ELIMINACIÓ DE L'AMIANT I L'ENDERROCAMENT DE LES EDIFICACIONS QUE ESTAN EN ESTAT DE RUÏNA.

Des de La Sagrera no podem oblidar que l'edificabilitat de tot l'espai que ocupava la fàbrica d'autocamions Pegaso, ja fa molts anys que es va executar, donant lloc a les megaconstruccions del complex Meridiano Cero, i que tota la resta està qualificada de zona verda. Encara que l'Ajuntament ens ha fet moltes trampes per poder-hi fer col·legis i altres serveis, encara continuem amb un espai, que pel fet d'estar qualificat de zona verda i no poder-se edificar, està en un estat de precarietat que presenta múltiples deficiències.

Tal com es pot veure a la imatge, a part del riscs diversos de desprendiments, les teulades estan plenes de planxes de fibrociment en estat d'abandonament, cosa que implica que els veïns que envolten aquests espais o passen pel voltant, estiguin sotmesos a les fibres d'amiant que posen en perill la seva salut.

Any rere any i excusa rere excusa, ja han passat més de 35 anys esperant l'endrecament d'aquest espai. És hora de exigir l'eliminació de tot l'amiant que hi ha en totes les edificacions i que l'Ajuntament acabi d'adquirir els edificis pendents i així complir la Normativa Municipal en aquest indret.

11. REDACCIÓ DEL PROJECTE PER A LA RECUPERACIÓ DE L'ESPAI DEL MACROPOU I ASSIGNACIÓ DEL CAMP DE FUTBOL QUE HA DE RETORNAR AL CEM DE LA SAGRERA.

L'espai del Macropou (construït arran de la construcció de les línies de metro 9-10 i 4), malgrat que a l'inici la Generalitat es comprometia a tornar-lo a l'Ajuntament al 2004, porta massa anys d'ocupació i sense un destí clar i ben definit. Des de l'AVV de La Sagrera venim reclamant, des del inici de l'ocupació, que sigui un espai que permeti usos per al veïnat, tals com la creació de bucs d'assaig que permetin l'ús de grans instruments i sense afectar els veïns i usuaris del voltant, i aparcaments que permetin tenir els carrers lliures de cotxes aparcats. De la mateixa manera, i ja que l'espai té molta profunditat, poden sortir molts espais aprofitables, i l'única condició que s'ha posat és que l'activitat que es pugui desenvolupar sigui compatible amb els veïns i l'entorn.

Tenint en compte que la Generalitat té el compromís de fer el retorn cap al 2026, els veïns de La Sagrera volem que quan arribi aquesta data l'Ajuntament tingui redactat el projecte executiu de la configuració de l'espai i el contingut previst, de forma que no s'hagi d'esperar altres 20 anys per poder recuperar un espai que existia de feia molts anys i cobria unes necessitats que els veïns tenien i continuen tenint.

12. PROJECTE SOCIOCULTURAL, ESPORTIU I DE SALUT LA SAGRERA. "UN PROJECTE QUE NO VEURÀ LA LLUM"

Després de dos anys de treballs per elaborar una proposta per a la reordenació del sòl públic a on actualment estan situades la Nau Ivanow, l'Espai 30 i les pistes poliesportives de la Sagrera (carrer d'Hondures), a finals d'octubre de 2021 l'arquitecte col·laborador facilitat per la FAVB (Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona), ens va presentar un projecte que complia amb els requisits i necessitats futures del barri, i estem pendents que hi hagi compromís polític per tirar endavant el projecte, a ser possible abans de l'elaboració del nou projecte constructiu del nou CAP previst a la zona de la pista descoberta i així poder possibilitar uns equipaments esportiu i cultural dimensionats a les necessitats del barri actual i futur.

Si voleu trobar més informació sobre el projecte el podeu trobar en la revista Tota La Sagrera número 194 juliol 2022.

13. TERRENY DEL PASSATGE COELLO, RECUPERACIÓ COM A PÚBLIC.

Volem saber en quin punt es troba la propietat d'aquest terreny privat, i valorar la possibilitat de comprar-lo per part de l'ajuntament, per a possibles usos públics.

14. LA BOSTIK I SEU FUTUR, QUIN ENCAIX HA DE TENIR AL BARRI?

Cal fer un debat per definir l'enfocament en les intervencions a l'entorn de la Nau Bostik en el marc de la revisió del planejament que preveu mantenir-la com a equipament públic. El planejament vigent preveu l'enderroc de la Nau Bostik per fer-hi, en la seva major part, una zona verda i habitatges.

S'han presentat diferents opcions per part de l'ajuntament per recuperar-la com a equipament públic, (ara està en mans privades); ara bé, en aquesta permuta urbanística, perdrem clarament zona verda de qualitat i es permetrà fer diverses torres, tant d'habitatges com del sector terciari, d'una alçada superior a la prevista al voltant del Pont de Calatrava i la Plaça del General Moragas, contradient el pla urbanístic inicial pactat.

15. CONSTRUCCIÓ DE LA NOVA CASERNA DE LA GUÀRDIA URBANA.

La Guàrdia Urbana del Districte es va instal·lar de forma provisional en un dels espais d'equipaments del barri, tot a l'espera que es construís una nova caserna. Com que l'espai on és previst construir l'esmentada caserna ja fa molts anys que és de titularitat municipal, i la seva construcció només depèn de la decisió política de portar-lo cap endavant, demanem que es realitzi el projecte corresponent i s'executi l'esmentada caserna, per tal de millorar les condicions dels mateixos guàrdies i així alliberar l'espai del parc de la Pegaso per a equipament social per al barri, ara encara pendent d'execució.

16. RECUPERACIÓ PER A USOS D'ACTIVITATS SOCIALS DEL BARRI DE L'EDIFICI DEL CARRER CAMP DE LA FERRO, (CRAE).

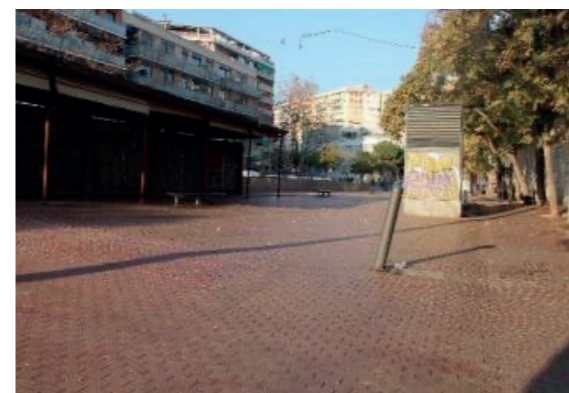
Des de fa ja un quants anys, l'equipament que havia estat fet servir la Generalitat com a CRAE, està tancat, sent una necessitat manifesta la manca d'equipaments al barri. Com l'espai és propietat municipal, considerem que l'Ajuntament ha de revertir la seva cessió i posar-lo en funcionament per cobrir les necessitats del barri.

17. PLA D'USOS DE LA PLAÇA DE MASADAS I ENTORNS.

Desitgem recuperar la plaça per a veïns i veïnes com a espai de trobada i protegir el comerç de proximitat del nucli antic de la Sagrera, promovent la diversitat comercial i de terrasses.

1. Manca de manteniment de l'espai
2. Neteja insuficient
3. Incivisme persistent
4. Proposta d'ordenació de terrasses
5. Corresponsabilitat

18. RECUPERACIÓ DE LA PLAÇA DEL MERCAT DE FELIP II PER A ÚS DINFANTS I VEÏNAT.

Actualment la plaça presenta un estat d'abandonament que la fa inhòspita, poc atractiva i infrautilitzada.

Es necessita una plaça equipada amb espais verds i ombra que permeti l'estada de les persones, principalment grans, espais adequats i equipats amb jocs infantils (no existents en aquesta zona), per tal que la plaça es converteixi en un punt principal del barri (envoltada com està d'equipaments públics).

En aquesta remodelació s'hauria de contemplar l'eliminació de totes les casetes fixes que encara resten i la possibilitat de fer un pas amb una plataforma per sobre de l'entrada del pàrquing que comuniqués el Casal de la gent gran de La Palmera amb la plaça, fent d'aquesta un espai d'ús dels socis del casal.

19. AMPLIACIÓ I MILLORA DE LES ZONES VERDES DEL BARRI.

Malgrat l'existència de les zones verdes actuals, si exceptuem el parc de la Pegaso, d'àmbit superior al nostre barri, La Sagrera queda per sota del que li tocaria per nombre d'habitants i densitat de població, per la qual cosa demanàriem ampliar les ja existents, fer-ne de noves aprofitant espais nous o ja existents, i sobretot, que tant les noves com les ja existents tinguin un manteniment adequat. Part del deteriorament de les zones verdes que tenim és per la manca de manteniment, ja que si bé és cert que hi ha casos d'incivisme, l'ús massiu d'aquests espais per persones i animals fa que sense un bon i planificat manteniment les nostres zones verdes estiguin mancades precisament de verd. No acceptem que les voreres amb alguns arbres siguin comptabilitzades com a superfície verda, ja que els panots són de ciment i no ens oxigenen l'ambient.

També voldríem que la renovació de l'arbrat i la resta de vegetació (palmeres, arbustos, gespa...) es faci amb més celeritat, ja que tenim documentats escocells on fa més de dues temporades que manca l'arbre arrencat o tallat, a més d'aquells que són eliminats cobrint-los de ciment, asfalt o lloses. Cal millorar la protecció d'aquests espais perquè quedin més arrecerats dels actes d'incivisme.

20. DESIGNAR L'ESPAI NECESSARI PER A LA CONSTRUCCIÓ D'UN EQUIPAMENT SOCIOSANITARI A LA SAGRERA.

Els veïns de La Sagrera no disposem de cap centre sociosanitari al nostre abast, això fa que cada vegada que necessitem una atenció en un equipament com aquest, tota la família està sotmesa a desplaçaments i despeses en temps i diners. Actualment, al barri hi ha grans espais pendents de planificació i, per tant, amb possibilitats de poder ser designats per a la construcció d'un equipament sociosanitari. Un cop els espais s'hagin ocupat, fins i tot amb equipaments de ciutat que no donen cap ús al barri, sinó més aviat a interessos privats, el barri quedarà sense la possibilitat d'un equipament necessari.

21. CONSTRUCCIÓ DEFINITIVA DE L'ESCOLA ELS 30 PASSOS.

Els primers mòduls es van instal·lar el 2016, i la previsió era que el segon semestre del 2020 s'iniciessin les obres. Aquest setembre passat se n'hauria d'haver celebrat la inauguració, però lamentem que encara "no estigui fet ni el projecte". Les famílies, a més, també alerten que cada any sumen un curs nou al centre, així fins arribar a 4t d'ESO i, segons calculen, fins d'aquí a quatre anys encara no tindrien l'edifici definitiu, amb la possibilitat de quedar sense espai disponible per iniciar la construcció de l'edifici definitiu.

A més, cal tenir en compte la perillositat que representa el veïnatge amb la Nau Bostik, amb una coberta de plaques de fibrociment amb amiant que ha sobrepassat en escreix la seva vida útil i que significa un risc per a la salut dels alumnes, en etapa de creixement, i de la resta de la comunitat educativa. També tenim dubtes de l'estat del sòl d'aquests dos indrets, tant el de la Nau Bostik com el de la mateixa escola, per la qual cosa caldria fer les prospeccions necessàries abans d'iniciar cap projecte constructiu.

22. CREACIÓ D'UN CASAL PER A LA GENT GRAN A LA ZONA EST DE LA SAGRERA.

A La Sagrera, i com a conseqüència dels preus dels habitatges al barri, la població està cada vegada més envellida i, per tant, es necessita un casal per a la gent gran per proporcionar activitats de lleure i socialització en el seu entorn més proper.

Tal com es va demostrar a l'estudi dels equipaments necessaris al barri segons la Normativa Municipal, es necessitarien dos casals de la gent gran al barri. Per aquest motiu considerem que és hora de construir o condicionar algun espai a la zona est del barri per poder cobrir aquesta necessitat. Tal com hem vingut patint sempre, les conseqüències de les polítiques mal gestionades de primer omplir el barri d'habitatges i després pensar en els equipaments necessaris, a La Sagrera, i encara que els polítics ens semblin nous, estem de nou a l'esmentada situació. Si tots els habitatges del carrer Garcilaso ja s'han construït, ens els últims quatre anys s'han aixecat quatre edificis nous a la zona est (la zona de nova expansió), i actualment estan en fase de construcció tres edificis més, es fa imprescindible la construcció dels equipaments necessaris al barri, com el demanat Casal de la gent gran, a més d'escoles bressol o col·legis.

23. L'AMIANT A LA SAGRERA.

Amb el desig de l'erradicació de l'amiant al barri, tenim dues cobertes importants per treure que sumen uns 6000m2 de teulada (Nau Bostik i Espai 30). Sabem que hi ha el projecte de remodelació de l'Espai 30 a l'any 2024, el qual significarà l'eliminació de les plaques de fibrociment actuals, i demanem que el projecte es dugui a la pràctica amb els plantejaments temporals previstos i que no s'allargui en el temps. Sobre la Nau Bostik, espai de propietat privada, no tenim cap calendari ni seguretat de quan i com es farà la desamiantització que cal, cosa que preocupa els veïns de la nau i els usuaris d'equipaments propers, com l'escola Els 30 passos, la Torre de la Sagrera o la Biblioteca Marina Clotet. També tenim altres cobertes no contemplades perquè són d'espais privats, però que cal comptabilitzar per a la seguretat del veïnat.

24. MÉS HABITATGE PÚBLIC I DOTACIONAL AL BARRI.

Al barri s'espera un augment demogràfic i hi ha risc de gentrificació, ja que l'arribada de l'AVE i la construcció de l'estació ajuden a l'especulació immobiliària, tal com estem veient els últims temps. Cal buscar espais i iniciar projectes d'edificis de lloguer assequible, o destinat a joves i gent gran.

25. RECUPERAR L'AUDITORI DE L'ESPAI ON VA ESTAR UBICADA L'ESMUC AL CARRER BERENGUER DE PALOU.

Aquest auditori formava part del complex educatiu i formatiu dels anys 60 que hi ha a la confluència del carrer del Pare Manyanet amb Berenguer de Palou, on és la Llotja a l'actualitat i que en el passat va ser utilitzat per un centre de formació professional ja desaparegut o per l'ESMUC abans del seu trasllat a l'Auditori de Barcelona. Cal veure si és utilitzat per la Llotja i com es troba el seu estat de conservació, per poder-lo posar al servei de les entitats del barri, ja que estem mancats d'espais d'aquest tipus que permetin a entitats públiques i privades organitzar actes massius o festius.

26. SENYALITZACIÓ D'ESPais HISTÒRICS PER A LA SAGRERA

Al llarg dels anys hem anat veient el canvis en la fesomia de La Sagrera, amb la desaparició d'antics carrers, equipaments, masies, fàbriques... i amb noves urbanitzacions de places i carrers on no ha quedat cap rastre de la nostra història. Davant d'això demanem que se senyalitzin amb plaques explicatives alguns d'aquests espais per a que els nous sagrerencs tinguin accés al que havia estat aquest barri. Aquestes explicacions haurien de ser treballades de forma conjunta pels serveis de memòria de l'ajuntament i les entitats de memòria històrica del barri (com l'AVV, el Centre de Documentació o el grup de patrimoni de la Torre de la Sagrera). Alguns exemples serien:

- El Rec comtal al seu pas per diversos llocs on s'han testimoniats troballes.
- Una placa dedicada al carrer Oliva, nom provinent d'una de les antigues masies de la zona, a la zona de Garcilaso amb el carrer Gran.
- La Rambleta, nom popular donat al carrer Portugal en èpoques industrials.
- Can Mestres, fàbrica tèxtil modernista, a tocar de la plaça Masadas.
- Placa de record a Narcís Monturiol, mort al carrer Berenguer de Palou.
- El triangle de l'aigua, en la confluència del carrer Gran amb Pont de Sant Martí i Ciutat d'Elx, amb l'existència del Rec Comtal, el Pilar de l'Aigua ja restaurat i la font de can Gaig, ja recuperada.
- Antics noms de masies, fàbriques o camps amb noms populars.

Ja veieu que el recull és extens, però que encara pot créixer més. Esperem que en un futur no siguin il·lusions veïnals sinó realitats per a tots els sagrerencs i sagrerencques. Polítics de diferents colors, bona lectura i tots a treballar plegats amb els veïns.

SEGUEIX-NOS A LES NOSTRES XARXES SOCIALS

@mercatfelipii

Mercat Felip ii

I ASSABENTA'T DE TOT EL QUE PASSA AL NOSTRE MERCAT, NOVETATS, PROMOCIONS I MOLT MÉS

La immigració s'associa a la globalització de les darreres dècades, però a Catalunya ha existit sempre i La Sagrera, des que existeix com a barri, no ha estat una excepció. Seria curiós veure la procedència dels sagrerencs quan a meitat del segle XIX va desenvolupar-se el barri, a bon segur una gran part procedia de l'interior de Catalunya, pagesia emigrant que cercava en les naixents indústries una estabilitat i millors condicions de vida.

L'apreciació, totalment subjectiva, la basem en diversos testimonis de sagrerencs ja grans i "de tota la vida", que recordaven que l'avi procedia de tal o qual altre poble del Berguedà, l'Urgell o les Garrigues, també pels cognoms que coneixem del segle XIX podem dir que la presència d'origen castellanoparlant era pràcticament nul·la.

A meitat del segle XIX a Catalunya van arribar grups d'italians bastant nombrosos, amb oficis determinats, com els llauners o picapedrers. Fa pocs dies realitzant una visita guiada per a una escola sagrerenca, sorprès per la quantitat d'alumnes italians que hi havia, els vaig explicar com i per què van arribar els primers italians a La Sagrera a finals del segle XIX.

Sobre una antiga fàbrica de barrets establerta el 1857 per la família Valera, el 1880 van fundar a Monza, a la Llombardia, l'empresa "G.B. Valera&Ricci", de la qual molt aviat va obrir sucursals a Barcelona i a Gran Bretanya, en un temps en què el barret era d'ús habitual i la producció es comptava per milers.

A l'antic número 155 (ara 113) del carrer Gran de la Sagrera, abans de 1894 existia una fàbrica de barrets propietat de Joan Baptista Armengol, la qual, en data incerta, però tot apunta

que al 1895, passaria a mans de la "Valera&Ricci". Els italians van portar els encarregats i especialistes per a què formessin els treballadors en la producció massiva que feia l'empresa i que segons la propaganda se xifrava a Monza en 12.000 capells diaris i a Barcelona en 3.000.

L'empresa va tenir vagues, com la de 1907 que va durar més d'un mes i en què va haver d'intervenir el governador civil Osorio i Gallardo, però el 1921 l'empresa inscriví els treballadors a "El Retiro Obrero" mútua de jubilació. Quan el terratrèmol de Messina de 1908, els treballadors i tota La Sagrera es van bolcar en recollir diners per als damnificats. També, quan l'esquadra naval italiana tocava port, la visita a la fàbrica era obligada, com al 1921, així com en el relleu d'un nou cònsol al 1928. Fins i tot ens trobem que en ser una empresa estrangera no va ser collectivitzada en la guerra del 1936.

Va ser durant uns anys al carrer Garcilaso abans de marxar a La Verneda a la dècada dels seixanta (a l'actual Institut Salvador Seguí), dedicada també a moda i alta costura, a l'hora que tenia un equip de futbol punter entre els amateurs de torneigs d'empreses.

D'aquells italians que arribaren a La Sagrera a finals del segle XIX alguns retornaren a la seva terra, però molts d'altres es quedaren, arrelaren al barri; cognoms com Lucchetti, Tancredi i alguns altres són testimoni d'aquella colònia italiana, una "Little Italy" que existí a La Sagrera fa més de cent anys.

Joan Pallarès-Personat

La Sagrerina.com
Diari independent de la Sagrera

TREVOI S.C.C.L.
Des de 1984

934.988.070
Missatgeria

934.988.012
Neteja

Repartiment a domicili, adreçat al comerç de proximitat.
Distribució de mercaderies en Biciolleta.

Trèvol, un projecte cooperatiu autogestionat i viu.
C/ Ferran Turné 1-11 NAU BOSTIK

Neteja de Pisos i Locals, de forma respectuosa, amb el medi ambient.

www.trevol.com

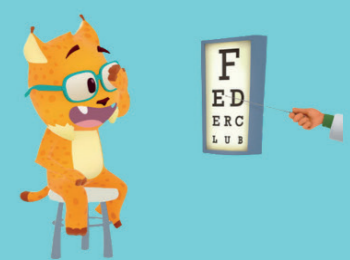
LA TEVA ÒPTICA DE CONFIANÇA

El nostre equip, Sara, Ada i Ivanna t'assessorarà i t'oferirà la solució visual que més s'adapti a tu, ja siguin ulleres de qualsevol tipus, lents de contacte o serveis d'optometria avançada.

-50%
En ulleres de sol portant la revista

A MÉS, TAMBÉ SOM OPTOMETRISTES EXPERTS EN TERÀPIA VISUAL I VISIÓ INFANTIL

federòptics
Pre-Visió

C/ Gran de la Sagrera, 111
93 001 42 70 - 672 131 934
www.federopticsprevisio.com
pre-visio@federopticos.com

**ULLERES GRADUADES
LENTS DE CONTACTE
PRESSIÓ OCULAR
FONS D'ULL
OPTOMETRIA
TERÀPIA VISUAL**

La 51a assemblea general de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (Favb), celebrada avui dissabte al Centre Cívic del Bon Pastor amb la participació de 43 associacions, ha servit per renovar una part de la junta i aprovar un pla de treball per al 2023 que persegueix tres objectius: reforçar l'organització de la Federació i les entitats veïnals; influir en l'elaboració del Pla d'Actuació Municipal (PAM), que haurà d'elaborar el nou govern municipal sortit de les eleccions del 28 de maig; i consolidar les línies de treball. A la tarda, un nodrit grup de representants de les associacions han participat en dinàmiques de grup per debatre sobre la renovació generacional; el treball en xarxa als barris; i la relació entre les federades i la Favb.

CANVIS A LA JUNTA

Camilo Ramos (AV Sant Andreu Nord-Tramuntana) ha estat escollit com a nou president. La fins ara presidenta, Ana Menéndez (AV la Satalia), no abandona la junta i ocuparà la vicepresidència segona. S'han incorporat Miquel Borràs (Xarxa Veïnal del Raval) com a tresorer, i Joan Maria Soler (AV el Poblenou), Paco Flórez (AV Trinitat Uneix), Salvador Lara (AV la Sagrera), Xavier Moreno (AV Park Güell-la Salut-Sanllehy), Miquel Prats i Àngel Cordero (Xarxa Veïnal del Raval) com a vocals. Repeteixen Corina Albir (AV Sagrada Família), que passa a ser vicesecretària, i la vocal Sylviane Dahan (AV Esquerra de l'Eixample). A tots ells, cal sumar la resta de la junta actual: Albert Recio (AV Prosperitat), vicepresident primer; la secretària Marta Carrera (AV Sagrada Família) i les vocalies de Marcel·la Güell (AV Casc Antic), Jaume Matas (AV la Sagrera), Joan Vidal (AV Provençals Mar) i Joan Martínez (Coordinadora de Jubilats).

NOU PRESIDENT

Juan Camilo Ramos Barón (el Raval, Barcelona, 1953) milita a l'Associació Veïnal de Sant Andreu Nord-Tramuntana. Abans ho havia fet a l'AV de Sant Andreu de Palomar, barri on es va traslladar quan tenia 10 anys. Llibreter de professió, durant una època va formar part de l'equip de la revista "Sant Andreu de Cap a Peus", la capçalera més antiga de la premsa de barri barcelonina. Els darrers anys, ha ocupat la vicepresidència segona de la Favb, participant de forma activa en el grup de treball d'Urbanisme i exercint de referent de la Federació al districte de Sant Andreu. Ramos és també un dels impulsors de la Coordinadora Veïnal del Baix Besòs, que el 2022 va aconseguir el compromís d'acció conjunta dels ajuntaments de Barcelona, Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs i Montcada i Reixac.

En el seu discurs d'investidura, Ramos ha puntualitzat que assumeix el càrrec per un període màxim de dos anys i amb la voluntat de rejuvenir la Federació. També ha apostat per "accelerar els processos de renovació a les associacions veïnals i al conjunt del moviment veïnal" i ha afegit que "la gent jove necessita associacions veïnals enfortides". El nou president ha demanat "que el moviment veïnal sigui dirigit i coordinat per gent de menys de 65 anys; que siguin ells els que discuteixin, plantegin i prenguin decisions sobre el futur de la Favb i el moviment". També ha afegit que "cal plantejar treballar conjuntament amb moviments que representen altres col·lectius". Ramos també ha volgut fer palesa la necessitat de millorar la participació, una reclamació que ha elevat no només a l'Administració, sinó que l'ha feta extensiva a les associacions veïnals: "Les nostres organitzacions han de ser més democràtiques i tenir en compte els veïns i veïnes".

UN DIA DE FEINA PER AL MOVIMENT VEÏNAL

En paral·lel al pla de treball s'han aprovat l'informe de gestió i econòmic del 2022 i el pressupost de la Favb per al 2023. L'assemblea ha aprovat tres resolucions: sobre les comunitats energètiques de barri, a proposta de l'AV del Poblenou i la Favb; sobre l'Atenció Primària de salut, a proposta de la Comissió de Salut i la Junta de la Federació; i sobre la carestia de la vida, també a proposta de la Junta.

La presidenta sortint, Ana Menéndez, ha avisat que ens enfrontem a un període difícil: "La ciutat ha esdevingut una ciutat més desigual en els últims anys, tenim una crisi mundial ecològica i econòmica a la que Barcelona s'ha d'enfrontar amb mesures valentes que s'han de decidir en el període electoral que ara comença". "El moviment veïnal hi vol incidir, com hem fet històricament". Menéndez ha convidat als assistents a "ser propositius".

A l'obertura de l'assemblea, que ha portat per lema "Moviment veïnal contra crisi ecosocial", han intervingut el regidor de Participació de l'Ajuntament de Barcelona, Marc Serra; el director general d'Acció Cívica i Comunitària de la Generalitat de Catalunya, Xavier Godàs; i Jordi Giró, president de la Confavc. L'acte ha estat presentat per Salvador Angosto, en nom de l'AV del Bon Pastor, que ha col·laborat en l'organització de l'acte, juntament amb l'AV Trinitat Uneix i l'AV Sant Andreu Nord-Tramuntana.

MANIFEST A L'AJUNTAMENT DEL VEÏNS DE LA PLAÇA MASADAS @Salvem_Masadas

FOTO DE SALVADOR ATANCE

El veïnat de la plaça Masadas ens sentim absolutament desprotegits per qui se suposa que ha de vetllar per la ciutadania. L'Ajuntament de Barcelona deixa ben clar en la seva web que dintre de les pautes per viure AMB DIGNITAT està no superar els 30 decibels de soroll nocturn. El tribunal constitucional afirma en la seva sentència de març de 2004, que viure sense soroll és un dret fonamental. La síndica de greuges, l'any 2019, ja va deixar clar que a la plaça Masadas no està garantida la seguretat ni el dret al descans.

I què ha fet l'Ajuntament? Jugar a fer veure que volen sentir les nostres inquietuds, deixar que passi el temps, prometre que no obriran més bars..., però les paraules se les emporta el vent.

Mentrestant, què passa? Que les terrasses dels bars no compleixen ni normativa ni horaris, que cada vegada hi ha més bars sense tenir ni tan sols la llicència d'activitat de bar (ara tenim un bar camuflat d'ONG que rep subvencions i privatitza la plaça els diumenges), que es trenquen vidres i ulleres de les persones grans, que s'han malmès les columnes i el mobiliari urbà, que es destrossen arbres, i que el veïnat pateix de trastorns d'ansietat perquè el soroll nocturn arriba als 65 db.

Vostès es limiten, potser, a anar els diumenges a comprar quatre bròquils, prendre el vermut, i participar en la creació d'un monocultiu de negocis, sense considerar que la seva obligació no és donar suport als lobbies que s'han fet absolutament amb el control de la plaça i la majoria dels barris de Barcelona, sinó fer costat a les persones i procurar viure dignament. Perquè no estem demanant més que això, viure dignament i que els infants puguin dormir quan toca i no quan els bars decideixen tancar i deixar d'arrossegar cadires. "Poderoso caballero es don dinero". Per això mentre que alguns bars van rebent subvencions per part de l'ajuntament (que ho sabem), el veïnat es deixa els diners en psicòlegs i ansiolòtics.

Si des del 2016 no han estat vostès capaços de moure un llapis i de proposar una solució digna (al contrari), podem afirmar que són uns irresponsables, ja que miren cap a un altre costat, ajuden als lobbies sapròfits i no saben gestionar ni un sol problema dels plantejats des de fa anys.

Una plaça cada cop més privatitzada, amb més bars, més terrasses, cop de pilota fins a les tantes, soroll de cadires i taules, persianes pujant i baixant i... "no se vayan todavía, aún hay más", diumenge al matí hem d'empassar-nos el soroll dels camions i els gasos dels motors per poder obrir un mercat de pagès, com si no hi haguessin més places i més grans en tot el barri de la Sagrera.

Contaminació acústica, contaminació ambiental, els infants respirant el tabac de les terrasses... Vostès dormen tranquils veient com s'està deteriorant la plaça i veient com la gent ha de marxar perquè no es pot viure dignament? La Guàrdia Urbana també els fa costat a vostès, perquè brillen per la seva absència i gestió. On són les multes? On és la seva actuació?

A mi em van ensenyar de ben petita que el benestar general preval sobre l'individual. Però... com canvien les coses quan hi ha diners pel mig, eh?

Estem segurs que, més aviat que tard, això tindrà un rèdit electoral evident.

Ens presentem aquí, ja no per demanar, ... per demanar que volem viure dignament? Això és el nostre dret! Per tant estem aquí per exigir una solució per abans de l'estiu. **Volem un pla d'usos**; volem allunyar les terrasses dels habitatges per poder obrir finestres sense empassar-nos el tabac; volem tranquil·litat a les nits i els caps de setmana; volem que la gent gran pugui passejar per la plaça sense por a les pilotades de cuir...

Vostès han decebut el veïnat, el qual ja no es creu cap de les coses que ens han promès durant anys. Després no es queixin quan el veïnat es busqui la llei per la seva banda, perquè, de fet, ja s'estan produint enfrontaments violents entre el veïnat i els usuaris incívics, i després passaran coses de les quals només vostès seran responsables. Queda dit. Gràcies.

Manifest que els veïns de la Plaça Masadas no van poder acabar de llegir al Consell Plenari del Districte de Sant Andreu, el 2 de març 2023.

Plataforma Salvem Plaça Masadas

OBRES A LA PLAÇA MASADAS

El dia 17 d'abril van començar obres de rehabilitació de desperfectes de la plaça Masadas. La previsió és que duraran fins al 21 de maig.

Les obres consistiran en la substitució o nova fixació de peces soltes en una superfície aproximada del 65 % de l'espai exterior als porxos de la plaça. L'actuació inclou la demolició i reposició d'escossells malmesos així com la neteja de grafitis als bancs i l'aplicació posterior d'un tractament de protecció.

HORT DE LA FERROVIÀRIA: PLANTES AROMÀTIQUES

MENTA: la més coneguda i utilitzada conreada arreu del món es la varietat **piperita**. Com a tònic alimentari és preferible prendre-la abans de menjar, a la manera d'un aperitiu, és per això que a las cases i horts marroquins la menta mai no hi falta. Al nostre hort de la Ferroviària de la Sagrera hi ha moltes plantes de menta i cultivar-la és molt fàcil.

ROMANÍ: la veritat és que no cal presentar lo gaire, perquè el romaní és molt i molt conegut i al nostre hort en tenim. Va bé per a la salut, ja que la infusió de fulles de romaní calma els nervis i fa baixar la tensió.

Si planteu romaní, neix prou bé de la llavor. És una planta perenne que resulta molt bonica i vol estar al sol i tenir força espai per créixer ufanosa.

FARIGOLA: aquesta planta, probablement, és un dels millors, si no el millor, dels condiments alimentaris de primera, molt utilitzat a la cuina mediterrània. La farigola és una planta força eficaç com a repel lent dels mosquits i altres insectes

MARIA LLUÏSA: és molt aromàtica i bonica; a més a més té moltes propietats beneficioses, especialment per al ventre perquè millora les digestions, en ser les fulles de marialluïsa analgèsiques. Si voleu tenir marialluïsa al vostre jardí, el més aconsellable és que compreu una planta feta de viver, la qual pot arribar a fer més de dos metres d'alçada.

Jordi Aragonès

ANÈCDOTES DE FUTBOL, PER JORDI ARAGONÈS

César Rodríguez Álvarez va ser un jugador nascut a Lleó l'any 1920 i que al camp de Les Corts se'l va veure triomfar amb la samarreta blaugrana entre el 1942 i el 1955, anys en què va jugar 433 partits i va marcar 294 gols. Va morir l'any 1995, però molt abans, una nit de finals de l'estiu del 1956, les 48 000 persones que omplíem de gom a gom l'estadi de Les Corts corejaven el seu nom i el camp deixava caure un riu de llàgrimes per la marxa del club.

PENYA:

Si vens a la **Penya barcelonista Districte XXVII La Sagrera** per veure els partits de futbol trobaràs una gran pantalla de cinema i gaudiràs, perquè hi ha gent que s'ho passa molt bé i faràs nous amics.

La penya es fa més gran, perquè tenim la penya de futbol femení que es diu **TOTES UNIDES FEM FORÇA**. El partit del Barça femení va ser un gran èxit amb 75 persones al local.

Passades les festes de la primavera ja faltarà poc per al **20 ANIVERSARI**, per la qual cosa es farà una gran festa el 18 de juny. La Junta de la penya barcelonista districte XXVII La Sagrera, fundada l'any 2003, està formada per:

President: **DAVID ANGULO DIEZ**

Vicepresident: **JOAN PÉREZ CABALLERO**

Secretari: **SERGI DOLZ SANTO DOMINGO**

Tresorer: **JOSEP PALAU FELIP**

Vocals: **NÚRIA PUERTA SIRVENT** i **JOSEP CUELLA MELERO**

I recorda, ens trobem al carrer Hondures 30, a una nau de l'Espai 30, i també hi ha entrada pel passatge de Bofarull. T'esperem.

Calidoscopi cultural

Enguany el Calidoscopi cultural ens fa reflexionar i gaudir de diferents activitats relacionades amb el món del cinema. Tallers, projeccions, xerrades...

Descarrega't la programació i viu el setè art des del barri!

Llums, càmera i acció!

Abril, maig i juny 2023

Més informació a
barcelona.cat/santandreu/calidoscopi

Ajuntament de
Barcelona

Districte de
Sant Andreu

ELS TRAMVIES A LA SAGRERA (1)

LA LÍNIA DE SANT ANDREU DE PALOMAR

Aleix Soujol Manitte era un industrial metallúrgic d'origen francès, el negoci del qual el va portar a viatjar pels Estats Units i Cuba on va conèixer de primera mà les instal·lacions de tramvies nord-americans i els ferrocarrils de tracció animal cubans, la qual cosa despertà el seu interès pel transport tramviari que culminà amb la concessió i construcció de la línia de tramvia de cavalls entre les Drassanes i Gràcia, la primera línia de tramvia que va existir a Barcelona.

L'any 1872 Soujol aconseguí una autorització per a construir una línia de tramvies de tracció animal entre Barcelona i Sant Andreu de Palomar passant pel Clot i la Sagrera, barris de Sant Martí de Provençals (Sant Martí i Sant Andreu encara eren municipis independents) i la línia s'adjudicà definitivament l'any 1874 a la societat "Tranvías de Barcelona a Sans y Barcelona a San Andrés de Palomar".

Retrat d'Aleix Soujol Manitte.
Autor desconegut.

Però tenint en compte la gran distància entre ambdues poblacions Soujol va considerar que els cavalls no eren prou útils, per això l'any 1877 va obtenir una nova autorització per a fer el trajecte amb locomotores de vapor, tramvies popularment coneguts com "trens de foc". El mateix any 1877 es creà la societat "Sociedad Anónima Tranvía de Barcelona al Clot y San Andrés".

Com que no es va permetre que el tramvia passés per la Ciutat Comtal a causa de l'alta velocitat del "tren de foc", l'extrem de la línia a Barcelona estava al carrer de Trafalgar, a l'alçada del passeig de Sant Joan, i seguia pel carrer de Vilanova i per la carretera de Ribes (actuals carrers de Ribes, Clot, Gran de la Sagrera i Gran de Sant Andreu) sumant 4.560 kilòmetres de trajecte.

A Sant Andreu de Palomar arribava fins al carrer Gran a l'alçada del Torrent de Parellada (entre els actuals carrers de Sòcrates i de l'Abat Odó). Els tallers i les cotxeres estaven ubicats al mateix carrer Gran de Sant Andreu, a l'edifici que ara ocupa el Centre Cívic d'aquell poble. Es desconeixen les característiques i la ubicació de l'estació de la Sagrera, però probablement estava a la vora de Can Gaig.

La línia entrà en servei el 20 de desembre de 1877, convertint-se en el primer tramvia a vapor dels pobles i ciutats del Pla de Barcelona i, fins a la seva substitució per troleibusos, entrà a formar part, per a bé i per mal, del paisatge urbà de la Sagrera, i més concretament del seu carrer Gran.

L'any 1882 la companyia del tramvia passà a denominar-se "Compañía Anónima de Tranvías y Ferrocarriles Económicos", i el 1899 es convertí en "Tranvías de Barcelona a San Andrés y Extensiones, S.A.", empresa propietat de Mariano de Foronda, que numerà les línies, identificant la que passava per la Sagrera com a línia 40.

La línia de tramvies fou suprimida l'any 1941 i substituïda per línia de **troleibus** "Marqués del Duero-San Andrés" (línia 40 a partir de 1964), fins que l'any 1967 passà a ser la línia 40 d'autobusos. Però el tramvia no era estimat pels veïns de la Sagrera pels problemes que causava i per la gran quantitat d'accidents que provocava i que seran objecte de tractament en un futur article.

Segons demanava "La Vanguardia" l'any 1881 *No hace muchos dias decíamos que en una de la sesiones celebradas por el Ayuntamiento de San Martin de Provensals, se formuló una propuesta acerca del derribo de la hilera de casas salientes, situada en el barrio de la Sagrera, y si realmente existia, pedíamos recayese sobre dicha proposición un acuerdo definitivo para la pronta desaparición de las propias casas, puesto que por su proximidad a la via férrea presentava un peligro constante, tanto por los pasajeros del tranvía de San Andrés, como por los transeuntes. (...) Seria, pes, conveniente que el Ayuntamiento de San Martin de Provensals reunido en Consistorio acordase el derribo inmediato de las casas de la Sagrera.*

Pot semblar estrany que el tramvia passés tan a prop de les cases del carrer Gran de la Sagrera perquè la carretera de Ribes, al seu pas pel nostre barri, no era gens estreta. Però, al realitzar el seu viatge a través de tres municipis diferents es considerava que feia un trajecte interurbà i les normes marcaven que en aquests casos el tramvia no podia anar pel mig de la calçada sinó pels seus vorals, molt a prop de les voreres i, per tant, de les cases.

Tramvia a vapor de la línia de Sant Andreu de Palomar.
Autor desconegut.

Quan es va electrificar la línia, Sant Martí de Provençals i Sant Andreu de Palomar ja havien estat annexionats a Barcelona i per tant el tramvia no viatjava entre municipis diferents, de manera que ja podia circular pel centre de la calçada, tal com informava "La Vanguardia" l'any 1902 *En la calle de la Sagrera comenzaron ayer los trabajos para la colocación en el centro de la misma de las vías ascendentes y descendentes del tranvía á vapor de San Andrés que hasta la fecha se hallaban emplazadas junto á las aceras. Esta reforma obedece al próximo cambio de la tracción á vapor por la electricidad en el tranvía de dicha línea. Però qualsevol aspecte relacionat amb el tramvia generava problemes i tensions. Amb el trasllat de les vies al centre del carrer es van haver de col·locar uns pals entre ambdues vies, just al mig del carrer, per a sostenir les catenàries, la qual cosa no agradà tothom: Ayer, el fabricante de curtidos señor Fargas, seguido de una brigada de operarios de su fábrica procedió á arrancar cinco postes que habían enclavado frente á la fachada de dicha fábrica, situada en la Sagrera. La Compañía del tranvía, acompañada de un notario hizo un requerimiento al señor Fargas, y después las brigadas de dicha Compañía trataron de plantar los postes que habían dado origen a esta cuestión, no pudiendo conseguirlo ante la tenaz resistencia del señor Fargas. "La Vanguardia", 1902.*

El tramvia era un problema per als veïns de la Sagrera, com demostren les hemeroteques: *Una numerosa comissió de vehins y propietarios del barri y carrer de la Sagrera, s'ha presentat aquet matí al Govern civil a fer present á la autoritat superior de la provincia, la perturbació que ocasiona en aquell barri el poch cuydado ab que'l tranvía de vapor que per allí passa presta'l servey. Efecte d'aquest descuyt son varias las desgracias ja ocasionadas y las molestias innumerables y á cada punt. "Diari de Catalunya", 1900.*

Ayer tarde se produjo un escándalo en el paradero que el tranvía de San Andrés tiene en la Sagrera. Habia allí un buen número de viajeros esperando un tren para trasladarse á Barcelona, y cuando llegó uno, después de haber estado interrumpido el servicio una hora, el maquinista no quiso detener la marcha, lo cual dió lugar a las justas protestas de los que esperaban y á la intervención de los agentes de la autoridad. "La Publicidad", 1899.

Muchos son los vecinos del barrio de la Sagrera que se quejan de la poca consideracion con que son tratados por parte de algunos conductores de tranvía; pues en cualquier cosa hallan pretexto para no detener en media Sagrera llevando en consecuencia á los pobres viajeros á aperarse en San Andrés. ¡Vaya un gusto que causa retroceder á pié por el mismo camino, arrollado constantemente por una nube de polvo que les tapa á uno las vista y la respiración!. "El Diluvio", 1880.

Cal pensar que en aquella època el carrer Gran de la Sagrera no estava asfaltat i era de terra. La polseguera que aixecaven els molts carros i tramvies que hi circulaven era una queixa recurrent entre els sagrerencs.

(Proper capítol: "La línia d'Horta a la Sagrera").

Joan Gironès Pau
Centre de Documentació de la Sagrera

Farmàcia
Anna Lloberas
Horari:
De dilluns a divendres
8.30h a 21h
Dissabtes de 9h a 14h

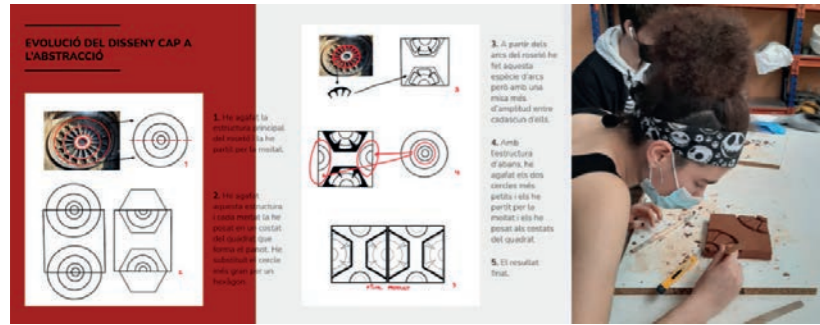
CI Hondures, 65
08027 Barcelona
telèfon 933 499 070

**PERRUQUERIA
MAR-I-BEL**
Tel. 93 352 29 63
C/ Sant Antoni Ma Claret, 474, 1r 2a
08027 Barcelona

*Fes publicitat,
fes barri*

*Fes publicitat,
fes barri*

ELS PROCESSOS CREATIUS, EIX VERTEBRADOR DEL BATXILLERAT ARTÍSTIC A L'ESCOLA D'ART I DISSENY LLOTJA

El batxillerat s'implanta el curs 2019-20 a la seu de la Sagrera de l'EASD Llotja. A l'hora de dissenyar el plantejament de l'oferta formativa es decideix configurar una nova matèria de centre, anomenada Processos Creatius, que vinculi dues matèries de modalitat a primer i unes altres dues a segon.

La idea sorgeix de la premissa que tot procés artístic implica un procés creatiu i que, aquest, té una sèrie de fases que són universals a tots els ensenyaments artístics. Habitualment s'inicia amb un briefing, un encàrrec que ens podria plantejar el docent o un futur client... i a partir d'aquí s'engega tot un procés que té parts d'apuntar, de pensar, d'esperar, d'idear i, finalment, de produir. D'aquesta manera s'implanta una metodologia de treball que treu el focus en els resultats per posar-lo en la visibilització dels processos.

A primer es treballa en relació a la tridimensionalitat a través del treball conjunt de les matèries de Volum i Dibuix tècnic aplicat a les arts plàstiques i al disseny I. L'objectiu principal és que l'alumnat entri en contacte amb la metodologia del procés creatiu a través de diferents propostes i que acabi adoptant aquesta forma de treball que podrà anar adaptant a les seves necessitats al llarg de la seva formació.

Una de les propostes que treballem en aquest primer curs és la creació d'una peça emblemàtica que representi el barri on ens trobem, cosa que ens permet que l'alumnat entri en contacte amb l'entorn proper de l'Escola, ja que sovint prové d'altres barris de Barcelona. D'aquesta manera s'iniciem en la recerca d'informació de la zona per acabar plasman algun aspecte rellevant en el disseny i posterior producció d'un panot que representi la singularitat del barri. En l'àmbit del Dibuix tècnic aplicat es treballa la representació

objectiva i expressiva de la tridimensionalitat, i les convencions

gràfiques establertes. Això fa que sigui present en el procés creatiu a les fases inicials a través d'esbossos preliminars, a les fases intermèdies a través de croquis i esbossos definitius, i a les fases finals a través de plànols, augmentant així, el nivell de rigor i definició fins a la producció final.

En l'àmbit de Volum es treballa la tridimensionalitat a través de múltiples enfocaments i tècniques, essent molt present en tot el procés, però sobretot a les fases inicials d'ideació, amb l'experimentació amb la matèria i, a les finals, a través de la producció amb els processos d'execució.

A més, aprofitant les circumstàncies derivades d'estar a una escola d'art com són l'accés a professorat especialista i a unes instal·lacions especialitzades, al 3r trimestre es planteja una optativitat dins l'àmbit de volum que permet a l'alumnat l'entrada en contacte amb una tècnica tridimensional concreta com són la joieria artística, l'escultura per a l'espectacle, l'enginyeria del paper a través del Pop up o l'escultura en moviment a través de l'animació...

A segon es treballa ja d'una forma més projectual el procés en sí mateix, enfocat, sobretot, al desenvolupament de processos creatius de Disseny, d'Arts plàstiques o d'Imatge, depenent de quin sigui l'itinerari escollit.

Les matèries involucrades en els Processos creatius II fins aquest curs són Disseny i Dibuix artístic I, però amb l'aplicació del nou currículum, a partir del curs vinent variaran segons l'itinerari triat. Així, l'itinerari de Disseny treballarà els Processos creatius des de Disseny i Dibuix tècnic aplicat a les arts plàstiques i al disseny II, l'itinerari d'Arts plàstiques ho farà des de Dibuix artístic II i Tècniques d'Expressió gràficoplàstica, i l'itinerari d'Imatge també a través d'aquestes dues matèries però des d'una òptica més lligada a la imatge.

El fet que les dues disciplines treballin de la mà té un impacte molt positiu, ja que els projectes s'enriqueixen enormement gràcies a la intervenció de les dues perspectives.

Si voleu ampliar la informació sobre el batxillerat que oferim a l'Escola Llotja trobareu tota la informació a la pàgina web de l'Escola.

Coordinació pedagògica

“ART I LLOTJA”

HOMENATGE A L'ARTISTA ANDREU VILASÍS. FINS AL 25 DE MAIG

ART I LLOTJA és el títol de l'exposició que podeu entrar a visitar fins al 25 de maig al C/Pare Manyanet, 38. Es la mostra amb què el centre d'art Llotja, Escola d'Art i Disseny de la Generalitat de Catalunya, avui ubicada al barri de la Sagrera, homenatja Andreu Vilasís (1934-2022), qui va ser el seu alumne, professor i director, en el primer aniversari del seu decés. Andreu Vilasís, artista plàstic multidisciplinari, reconegut especialment per la seva tasca al món de l'art de l'esmalt al foc, fa un any que va apagar el seu esperit terrenal, però no ha deixat ni deixarà d'estar present entre nosaltres a través de la seva obra i dels seus textos.

Com a gran docent que fou ha deixat un valuós llegat pedagògic i molts deixebles, alumnat i admiradors. Una antològica en la institució barcelonina a què va dedicar gran part de la seva existència i que estaria en deute amb ell si no ho fes. Un més que merescut gest cap a qui va ser el seu alumne als anys 40, amb 13 anys, de les classes de dibuix lineal i artístic, en l'edifici llavors del barri de Gràcia; després professor quan el 1970 va crear l'especialitat d'esmalts al foc a Sant Gervasi. Posteriorment va ser elegit, pel claustre de professors, sotsdirector i després director, entre 1989 i 1996. Després de perllongar la seva etapa docent fins als 70 anys, es va jubilar el 2005. Al cap

de poc va ser nomenat Acadèmic de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, institució lligada als orígens de l'escola Llotja. D'una manera o altra, durant tota la seva vida ha estat lligat a aquesta alta institució de les arts plàstiques.

La seva passió per l'art, el seu afany de col·leccionisme, la seva bibliofília, el seu perfeccionisme, les seves habilitats en el dibuix i especialment l'art de l'esmalt li han valgut un reconeixement internacional constant.

En aquesta exposició es posa èmfasi en la seva relació amb l'escola, presentant alguns elements curiosos, com els seus carnets d'estudiant, les cartilles de notes, algunes fotos i obres de la seva època de formació, dibuixos acadèmics, juntament amb una representació de les seves obres de dibuix, algunes inèdites, cisellat de metalls, joieria i esmalts al foc. Andreu Vilasís ha tancat el cercle vital perfecte d'una vida plena, dedicada a una passió de la qual va obtenir recompenses i una gran estima de tots els que van tenir la sort de tractar-lo. Cal esmentar la Creu de Sant Jordi, atorgada el juliol de 2022 a títol pòstum. No us perdeu descobrir-lo en aquest espai Nau U, obert al públic (de 10h a 20h).

Núria López-Ribalta

LA IMPORTÀNCIA DE LES PETITES COSES

Eduardo Galeano va dir:

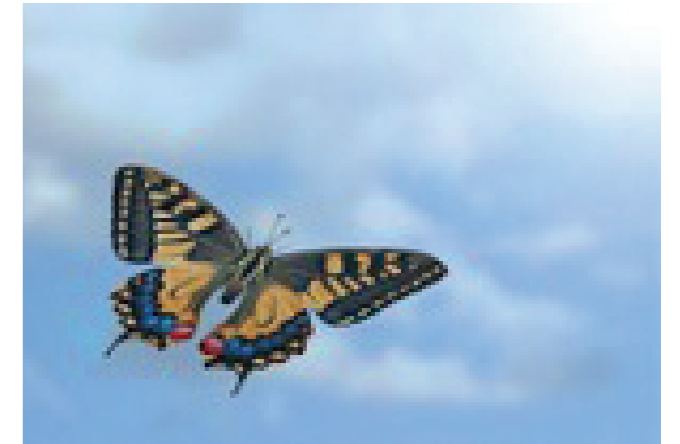
Molta gent petita, en molts llocs petits, fent coses petites poden canviar el món.

L'Espai Jove Garcilaso, que és un lloc aparentment petit, ja fa molt de temps que es va fer seva aquesta frase.

L'Espai Jove ha anat treballant com una formigueta al llarg de 24 anys, fent coses, aparentment petites, amb joves, aparentment petits, i aquesta feina, aparentment petita, ja ha millorat la vida de molts joves que s'han vist capaços i empoderats per a fer canvis positius a les seves vides: accedir a estudis que pensaven que no els pertocaven o que no podrien assolir; obrir-se portes cap a feines que no imaginaven; sentir-se prou grans per dins com per a poder volar sense por en un món immens que de vegades poden sentir advers...

Des de l'Espai Jove volem anar una mica més lluny, ja que pensem que els joves poden i han de sentir-se capaços, també, de ser agents importants en la generació del canvi social cap a un món millor, perquè tan important és que es vegin capaços de prendre les regnes en la seva pròpia presa de decisions i en la seva vida, com que se sentin capaços i considerin important esdevenir, ells mateixos, provocadors d'un canvi positiu en els altres, en el seu entorn i, en definitiva, si pensem en l'efecte del batec de les ales d'una papallona, que se sentin capaços de provocar un canvi positiu en el món.

És per tot això que l'Espai Jove vol fer un pas endavant, sense perdre de vista aquest empoderament personal que ja s'assoleix i, tot mantenint la mirada i les orelles ben obertes, cercar oportunitats en la xarxa cultural i el teixit associatiu del territori de Navas, La Sagrera i Congrés-Indians, que és el territori de proximitat de l'equipament, per a acompanyar els joves cap a una socialització real apropant-los cap a aquest teixit creat, pensat i sentit per a millorar la vida dels veïns.

Pensem que si la gent jove es veu capacitada per a formar part real del teixit associatiu, tant les associacions que obrin la porta a aquesta energia nova, com els joves que s'hi puguin implicar aportant de manera efectiva les seves idees, les seves mirades i la seva força de treball per a la comunitat, sortiran guanyant. Les entitats es renovaran i s'ompliran d'energia que els permetrà projectar-se cap al futur i assolir els objectius alhora; els joves, es podran sentir integrats, escoltats i valuosos dins del territori on viuen.

Si ens en sortim, aquest pot ser un “win-win” que faci moure les ales de les papallones i, com ja sabem tots, no ens podem imaginar fins a on pot arribar l'aleteig d'una papallona.

Equip de l'Espai Jove Garcilaso

Fes publicitat, fes barri !

Més Millor

Psiconutrició
Classes de ioga grupals
Gestió de l'ansietat i l'estrès

644376170
info@mesmillor.com
@mes_millor
www.mesmillor.com

ATENCIÓ AMB CITA PRÈVIA
C/FELIP II, 23 ENTR.4

espai verd

PRODUCTE FRESC, NATURAL,
DE PAGÈS, DE PROXIMITAT I KM 0

Josep Estivill, 33-35 - 08027 BCN - T. 932 77 97 54
espaiverd2020@gmail.com
626 926 436

espai.verd.2020

Vagi per endavant el nostre agraïment al veïnat per la bona resposta mostrada el passat 22 d'abril, vigília de Sant Jordi, a la parada que **La Sagrera Es Mou per Les Lletres** va instal·lar davant l'Institut Guttmann. Aquesta és la crònica d'un despropòsit que podria haver signat Mariano José de Larra, però em permeto signar-la amb el mateix puny i lletra amb què vaig fer les dedicatòries als llibres que, si fos pels funcionaris municipals, mai no haurien arribat als lectors.

La nostra voluntariosa entitat s'havia plantejat fer un acte tan testimonial amb motiu de la Diada com habilitar una taula on poguéssim exposar les nostres creacions literàries i, així mateix, posar-les a disposició de les persones a qui els pogués interessar. El primer escull a superar era trobar la manera de demanar el corresponent permís d'ocupació de la via pública. I no és fàcil, creieu-me.

En primer lloc, si et proposaves anticipar-te als esdeveniments, al web de l'Ajuntament hi apareixia un "Fora de termini" que convidava a interpretar que havies fet tard. Després de l'aclariment obtingut al 010, vaig saber que encara calia esperar uns dies.

UN ROSARI D'INCOMPETÈNCIES

Tot seguint les instruccions rebudes, en el moment que es va habilitar el sistema, vaig procedir a demanar l'autorització pertinent. Volíem instal·lar-nos a la plaça dels Jardins d'Elx, però de seguida vaig adonar-me que el consistori eradica aquella possibilitat i que assignava uns punts determinats. Hi havia punts lliures i altres que ja havien estat agafats. A Meridiana cantonada Garcilaso estava lliure, em va fer patxoca i vaig fer clic. Reserva feta, sí, però... en el moment d'imprimir la llicència comprovo que la venda és exclusivament de roses. Com pot ser si en el formulari parlava indistintament de flors i de llibres? Truco al 010 i em suggereixen que acudeixi a resoldre-ho de manera presencial. Vaig a la Seu del Districte de Sant Martí, on comprovem que el problema rau en un problema informàtic que impedeix comprovar que els punts de roses i de llibres són diferents... si tanques massa el mapa de situació.

SENSE SORTIR DEL DESPATX

M'ofereixen buscar una alternativa i és llavors quan arribo a un dels moments més surrealistes. Per a roses hi ha un nombre ingent de punts de venda. Per a llibres, gairebé cap. I això no és el pitjor: els més pròxims a la plaça dels Jardins d'Elx són a la "glamurosa" cantonada de Meridiana amb Espronceda cantó muntanya (que ja habitualment és poc atractiva, però que amb les actuals obres no vull pensar com deu ser muntar una paradeta allà) i, prepareu-vos: a la cantonada dels carrers Pardo amb Ignasi de Ros, on hi ha un flux de vianants comparable a les Rambles, oi tècnics de l'Ajuntament que a la vostra vida no heu trepitjat els carrers?

La funcionària em suggereix presentar una instància exposant tots els fets (inclòs que, a més, desitjaríem fer la nostra acció el dia 22, entenent que no ha de ser problema perquè Sant Jordi enguany, en caure en diumenge, se celebra tot el cap de setmana, des de divendres. I, a més, em recomana que demani hora amb un tècnic del Districte de Sant Andreu, perquè, tot i faltar 5 setmanes per a la Diada, possiblement no m'hagin pogut donar resposta.

Tot seguint les seves indicacions, faig les dues coses i, uns dies més tard, em truquen del Districte andreuenc al que tenim el gust de pertànyer. La competència del tècnic es limita a proposar-me que em presenti a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà del carrer Sicília, on suposadament hi ha els tècnics entesos en ocupació de via pública. Demano hora, me'n donen una, i el dia en qüestió m'hi presento puntualment. Després de 25 minuts d'espera, m'atén una d'aquestes hipotètiques especialistes que, després d'exposar-li la situació, em diu que ha de consultar una superiora. Consultada la superiora, aquesta tampoc no té cap solució i em convida a esperar resposta per part municipal... i a posar una nova instància.

SILENCI ADMINISTRATIU

Em nego que em prenguin més el pèl, i a perdre més el temps, i proposo als meus companys rebel·lar-nos contra la incompetència i recordar els municipals que *els carrers seran sempre nostres* davant el silenci administratiu. El dia 22 ens hi vam plantar. La Guàrdia Urbana va estar entretinguda ben a prop, lamentablement per un accident mortal. L'endemà, Diada de Sant Jordi, casualment vaig passar pel punt que teníem reservat. I sí: hi havia un parell de persones venent-hi roses. Ningú no els va dir res. Silenci administratiu. Així anem. I així tot.

Jordi Vilagut i Munt, sofert ciutadà davant l'enrevesada burocràcia municipal.

VISITES A L'ESTACIÓ D'ALTA VELOCITAT DE LA SAGRERA

La tant comentada i, per tant, esperada estació d'alta velocitat de la Sagrera pren forma i el veïnat veu com avancen les obres i sembla que estem al tram final d'una cursa que ha durat massa anys amb sentiments ambivalents. Per una banda mirem amb il·lusió el projecte i per una altra, ens suscita preocupació. Portem tants anys d'obres i desconexim tantes coses del mateix!!! Qui no s'ha preguntat al llarg d'aquest temps: on va exactament l'edifici de l'estació? Serà molt alt? Quins edificis faran al voltant? Quan és previst que s'inauguri? Com serà el parc que l'envoltarà? Hi haurà els serveis públics i els equipaments bàsics per atendre les noves necessitats?.

Dues entitats del barri, **el Centre de Documentació la Sagrera i La Sagrera Es Mou**, per mitjà d'un acord de col·laboració que hem tancat amb l'empresa **Barcelona Sagrera Alta velocitat**

Peu de foto 1: Observant les obres des de la plataforma
Foto de Jaume Orpinell

Peu de foto 2: Assistents a la sessió informativa
Foto de Jaume Orpinell

S.L. hem iniciat tot un seguit d'activitats obertes als nostres associats, però també al conjunt de veïnes i veïns del barri amb l'objectiu de conèixer, amb més profunditat, el projecte.

S'han organitzat les primeres sessions informatives el dies 31 de març i 28 d'abril amb un èxit de participació. Malauradament, s'ha quedat gent a la llista d'espera; però se'n faran més i les persones interessades podran apuntar-se més endavant.

L'activitat porta com a títol **La Sagrera: Nova estació central-Nou centre urbà. VOLS CONÈIXER EL PROJECTE?** i compta amb dues parts: una primera informativa a càrrec de Joan Baltà, Director General de Barcelona Sagrera Alta Velocitat que se celebra a l'Espai30 (Ateneu- Sagrerenc) del carrer d'Hondures, 28 i una segona amb visita a les obres on, per mitjà d'una plataforma de gran alçada instal·lada per l'empresa, es pot

observar de forma privilegiada l'obra que s'està duent a terme. *In situ*, en Joan Baltà acaba d'aclarir els dubtes i respon les qüestions que preocupen més als assistents.

Volem agrair la predisposició i l'extensa informació que ens ha facilitat en Joan Baltà i el seu equip en aquestes sessions. Disposem de molta més informació i s'han aclarit alguns dubtes. Evidentment, se n'obren d'altres que van més enllà del propi projecte. Tanmateix és, sens dubte, l'esdeveniment i la infraestructura més important que té el nostre barri i un veritable repte de futur. Les dades i xifres ho avalen: un pressupost de 2.250 milions d'euros, una transformació urbanística de 164 hectàrees amb un gran parc (*El Parc del Camí Comtal*) de gairebé 4 km de llarg (40 hectàrees), amb una previsió de més de 10.000 nous habitatges. Pel que fa a la Sagrera pot significar l'arribada d'aproximadament 5.000 veïns nous.

Mareja, oi?

Just per això, perquè és quelcom més que la construcció d'una estació de tren, perquè esdevé un pla estratègic importantíssim per a Barcelona i per al propi barri, la Sagrera es juga molt perquè patirà una profunda transformació i els que hi residim actualment hauríem d'estar actius i informats del procés i de la seva evolució. Les veïnes i veïns de la Sagrera som protagonistes d'aquesta transformació i no podem restar al marge.

ANIMA'T I INFORMAT! PARTICIPA EN AQUESTES SESSIONS!!!

Estigueu alerta a les convocatòries que es facin en el futur per mitjà dels webs del Centre de Documentació de la Sagrera www.cendoclasagrera.com o de La Sagrera Es Mou www.lasagreraesmou.org

I CONGRÉS PER A LA RECUPERACIÓ, FOMENT I DIVULGACIÓ DE L'ACTIVITAT MUSICAL FEMENINA A CATALUNYA

Associació Musical Andreuena

Barcelona. 12 a 14 de maig 2023

Torre de la Sagrera – Espai Bota de la Fabra i Coats de Sant Andreu

L'Associació Musical Andreuena (Districte de Sant Andreu) impulsa i coordina el Primer Congrés per a la recuperació, foment i divulgació de l'activitat musical femenina a Catalunya, l'objectiu general del qual és posar de manifest la importància que la figura de la dona té a la música i a la societat.

Aquest congrés s'allunya expressament de les fórmules subjectes a l'impacte acadèmic. És un congrés que sorgeix de l'interès per la recerca, i no pas de la recerca per interès. Al mateix temps, s'insereix en el marc de la Iniciativa de Hèlsinki (<https://www.helsinki-initiative.org/ca/read>), que promou el multilingüisme en la recerca, més enllà de les imposicions dels lobbys editorials. Esperem que l'intercanvi sigui profitós i esdevingui un canal per a la conservació del patrimoni musical femení català.

El lloc de celebració serà:

Torre de la Sagrera (c/ Berenguer de Palou, 64-66. BCN): ponències, comunicacions, concerts de cambra i vocals. Divendres tarda a partir de les 15:30h. i dissabte tot el dia.

Espai Bota de la Fabra i Coats (c/ Sant Adrià, 20. BCN): concerts de cloenda (cobla i banda/orquestra). Dissabte 14: cobla a 10:30h., concert de cloenda a 12:30h.

L'equip humà està format per la Dra. Antonia Luengo Sojo (direcció-Associació Musical Andreuena) i la Junta de l'Associació Musical Andreuena (coordinació). A més, compta amb un comitè científic universitari: Dra. Anna Cazorra (Conservatori Superior de Castelló), Dra. Antonia Luengo Sojo (Associació Musical Andreuena), Dr. Josep Lluís i Falcó (UB), Dra. Lola San Martín Arbide (Universidad de Sevilla), Dra. Magda Polo Pujadas (UB), Dra. Melissa Mercadal (ESMUC), D. Pablo Fernández (ESMUC, RAMA), Dra. Palmira Tamarit Sumalla (Universitat Rovira i Virgili), Dra. Teresa Fraile (Universidad Complutense de Madrid).

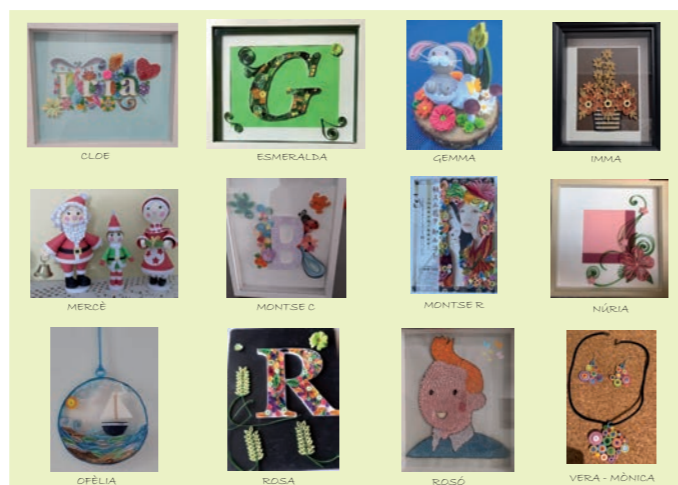
Convidem a tothom a assistir als diversos actes programats, és la primera vegada que es genera un Congrés d'aquestes característiques i el tindrem al nostre Districte.

Seguiu-nos a [@banda.simfonica.barcelona](https://twitter.com/banda.simfonica.barcelona). Per a qualsevol informació podeu contactar a amandreuena@gmail.com.

MÉS QUILLING...

En aquesta ocasió, com diuen que "una imatge val més que mil paraules", només us ensenyem alguns dels treballs que hem fet. Esperem que us agradin.

Grup de Quilling Torre La Sagrera

Edició gràfica i disseny Isabel

Compra - Venda - Lloguer - Gestió patrimonial

Borriana, 1-13, entr. 1º, esc. B 08030 Barcelona (cantonada Gran de Sant Andreu, 92 - Fabra i Puig)

Tel. 93 346 72 11 • Mob. 682 091 209 • Fax 93 274 01 97

info@fincas-sanandres.com • www.fincas-sanandres.com

ESCOLA CLUB PATÍ CONGRÉS

 www.cpcongres.cat

HOQUEI PATINS: ELS 2 PRIMERS MESOS **GRATUITS!**

Victor Cruz/Marta Montoya
Tel: 666 73 13 00 / 601 06 47 65
info_hoquei@cpcongres.cat

PATINATGE ARTÍSTIC

Thais/Ariana/Patricia
Tel: 650 69 60 52
patinatge@cpcongres.cat

QUÈ FEM? Ensenyem als petits a patinar i a jugar a hoquei en clau de lleure, però també esforçant-se

NECESSITEM MATERIAL? Només heu de portar la roba d'esport, tota la resta de material per iniciar-vos us el deixarem al club

NO SERÀ MOLT PETIT? L'edat habitual en que convé iniciar-se a patinar és de 4 anys

QUI ESTÀ PER ELLS? Inicialment fins que s'aguanten dempeus un sol monitor i després un rati aproximat d'un monitor per 8 nens

JUGUEN PARTITS O PARTICIPEN A CAMPIONATS? És una etapa d'introducció i no es competeix, però podran participar a trofeus amistosos i exhibicions si els hi ve de gust

93 274.03.03

Passeig Fabra i Puig, 10, 1r, 2a

• Al vostre servei a **SANT ANDREU i LA SAGRERA** •

• Gestió eficaç i amb transparència •

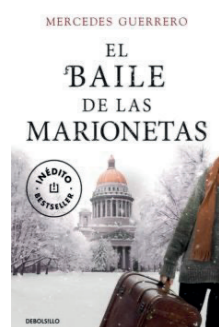
• Tracte personalitzat •

Cerquem CASES i PISOS per als nostres clients

L'èxit de la vostra compra-venda és el nostre objectiu, aconseguir aquest objectiu és el nostre èxit.

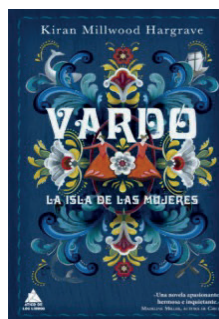

Biblioteca La Sagrera - Marina Clotet

Guerrero, Mercedes, El baile de las marionetas. Barcelona: Debolsillo, 2020. 576 pàgines.

La novel·la està narrada en dos plànols d'espai i temps. Per una banda, en una part de la història de la qual no s'ha escrit molt: els nens i nenes que van ser enviats a la Unió Soviètica durant la Guerra Civil amb l'esperança d'un futur més prometedor, i van acabar ficats de ple a la Segona Guerra Mundial. Per l'altra, a l'actualitat, una doctora troba a Afganistan una joia que havia estat robada a casa seva divuit anys enrere, una joia que suposadament pertanyia a la desapareguda Cambra d'ambre de San Petersburg.

Hargrave, Kiran Millwood, Vardo: La isla de las mujeres. Barcelona: Ático de los libros, 2020. 344 pàgines.

La nit de Nadal de 1617 esclata una tempesta sobre la illa de Vardo, a Noruega, mentre tots els homes de la petita comunitat es troben pescant al mar. Tots moren. A partir d'aquí Vardo es converteix en una illa de dones. Aquestes dones comencen a organitzar-se i troben un relatiu equilibri fins que les autoritats envien a un comissari amb la seva dona per establir-se al poble i posar fi a aquestes pràctiques, tant organitzatives com religioses ja que són acusades de bruixeria. Basada en fets reals, aquesta història ens parla de la intolerància entre cultures i de la por a l'empoderament de la dona.

Biblioteques de Barcelona
Biblioteca La Sagrera-Marina Clotet
C/Josep Soldevila, 9
08027 Barcelona Tel 93 340 86 75
b.barcelona.mc@diba.cat
www.bcn.cat/biblasagrera

CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA
CNL DE BARCELONA
Delegació de Sant Andreu

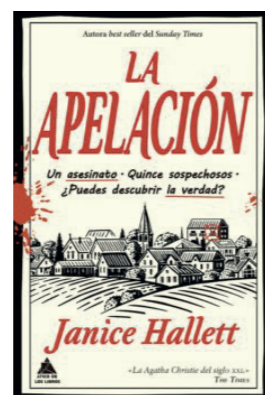
Toussant, Kid, Elles: la noia nova (les noves). Barcelona: Base, 2022. 96 pàgines.

L'Ella arriba nova a un institut, sembla una noia com les altres, s'integra des del primer dia, i aparenta ser equilibrada i alegre. Però de cop un dia canvia, i torna a canviar, de fet sembla que tingui fins a cinc personalitats ben diferents i no sempre amables. Els seus amics intenten ajudar-la, però no és fàcil. Qui és ella realment?

Sapetti, Adrián. Locura y arte. Demonios y pesadillas de los artistas que hicieron más bella a la humanidad. Córdoba: Almuzara, 2022. 301 pàgines.

Locura y arte és un llibre sobre l'horror dels que van dedicar la vida a crear bellesa. Per les seves pàgines desfilen els noms dels personatges més il·lustres de l'art: Shakespeare, Cervantes, Poe, Rimbaud, Edith Piaf, Frida Kahlo, Janis Joplin, Stevenson, Hemingway, Nietzsche, Joyce, Van Gogh, Goya, Schumann, Txaikovski... Artistes que, alhora que eren turmentats per veus, angoixes, malsons, dimonis i una captivant tendència al suïcidi, construïen una obra única que va elevar l'esperit de la humanitat. Un llibre sobre la bogeria, però també sobre l'alt cost que significa comprendre massa el món, la vida i la realitat. El llibre s'endinsa en els laberints de la psiquiatria i desentrona els misteris d'aquests homes i dones que van morir a les ombres, després d'haver il·luminat el camí per sempre.

Hallet, Janice, La apelación. Barcelona: Ático de los libros, 2022. 512 pàgines.

Un assassinat, quinze sospitosos, ¿Pots descobrir la veritat? Una història de misteri a l'ídíl·lic poblet anglès de Lockwood. La singularitat d'aquest llibre és que la seva narrativa es basa en e-mails, missatges, whatsapps i comunicats. Coneixem als personatges gràcies a les seves interaccions, descobrim traïcions i secrets amagats. D'aquesta manera som una part més de la investigació i podem fer de detectius mentre es va descobrint tota la veritat.

RELLEU A LA PRESIDÈNCIA DE LA SAGRERA ES MOU

Dotze anys ininterromputs de funcionament i creixement és un clar indicador que l'entitat **La Sagrera Es Mou** és forta i gaudeix de bona salut. Tenint en compte que som una associació petita pel que fa a recursos, l'associació és un projecte sòlid que ha sabut superar períodes i moments difícils perquè la seva fortalesa recau en les persones que la formen.

El valor i èxit de **La Sagrera Es mou** és la seva gent, al voltant de 150 persones, i el seu model d'organització, que per mitjà de comissions i d'àrees temàtiques de treball són capaces de tirar endavant un munt d'activitats i de serveis al llarg de l'any en benefici del benestar de les veïnes i veïns del barri.

Aprofitem aquesta oportunitat que ens brinda la revista *Tota la Sagrera*, a la qual agraïm el treball de difusió i promoció que fa dels nostres programes, per a convidar a tots els que encara no ens conegueu a participar i col·laborar d'alguna activitat que organitzem (xerrades, concerts, actes culturals i socials) o de projectes concrets (adreçats als infants, a les escoles, a la salut o a les dones)

Per tot això, perquè l'important de **LSEM** és el conjunt de les persones que la formen, que el canvi de presidència aprovat per la darrera assemblea del dia 18 d'abril és només un relleu de persones. L'**Elena Bigas**, presidenta els darrers 6 anys i **Agnela Domínguez**, presidenta actual des del mes d'abril, som només la part més visible i representativa, la punta d'un iceberg construït des de l'entusiasme, el compromís i la cooperació.

L'Associació continuarà la seva tasca de treballar per al bé de les persones i contribuir a fer de la Sagrera un barri millor per a les veïnes i veïns que hi viuen.

Elena Bigas i Agnela Domínguez

www.lasagreraesmou.org
twitter.com/LaSagreraEsMou
facebook.com/lasagreraesmou

Espai 30 - Ateneu Sagrerenc
C/ Hondures, 30 - BCN
Metro La Sagrera (L1 i L5)
935 157 654

PROGRAMACIÓ DEL MES DE MAIG ESPAI 30

Concert de la BEAT BAND
Divendres 12 de maig a les 20h
Reserva d'entrades: info.espai30@gmail.com
Aportació de 6€.

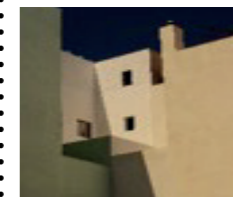

Concert EL CANTANTE DEL GRECO
Divendres 19 de maig a les 20h
Reserva d'entrades: info.espai30@gmail.com
Aportació de 6€.

ESPAI D'ART

PAISATGES URBANS
Exposició fotogràfica del col·lectiu ARTS3
Inauguració dissabte 6 de maig a les 11h.
Del 6 al 30 de maig.

GEOMETRIA URBANA
Exposició fotogràfica de l'Associació Photoart30
Inauguració dijous 11 de maig a les 19h.
Del 6 al 30 de maig

FIGURINS de Somni d'una nit d'estiu (1992)
Roser Caritx
Del 2 al 30 de maig

RESIDÈNCIA PÚBLICA DE LA GENT GRAN DE LA SAGRERA QUÈ ESTÀ PASSANT?

Estimades lectores i lectors,

Som un grup de familiars de residents de la Residència Pública de la gent gran La Sagrera que ens manifestem com a portaveus dels nostres familiars grans. En primer lloc, agrair a l'AVV de La Sagrera per deixar-nos aquest espai amb l'objectiu de presentar la realitat d'uns veïns del nostre barri, molts dels quals ja no tenen veu i, els que en tenen, no interessa a ningú perquè els seus vots ja no són útils. Tanmateix, agraim el suport de l'AVV per l'assoliment del trasllat dels contenidors que algú va plantar davant la porta de la residència, sense tenir present que estacionen habitualment ambulàncies. Ens queda per aconseguir encara els bancs que ens van prometre.

En aquest escrit volem posar en el vostre coneixement que la Residència Pública i Centre de dia de gent gran del barri, La Sagrera, ha estat objecte de diverses observacions per part de familiars dels residents, ja que hem notat que no té la qualitat de l'anterior concessió. Vetllar pel benestar i dignitat de la persona fins al final hauria de ser el seu principal objectiu, però, desafortunadament, no s'arriba a aconseguir.

Preocupa la gestió que porta l'actual concessionària des que es va fer càrrec de la residència, perquè és evident que des de l'inici hi ha una falta de coordinació en relació amb el benestar dels residents. Per posar un exemple, no s'utilitza l'hort del barri, La Ferroviària, situat a tocar, cosa que abans sí que es feia, perquè s'han perdut les claus que molt amablement els havia cedit l'AVV. Abans els avis baixaven al jardí més sovint i feien activitats en ell. Quan heu vist als nostres grans als jardins, als bars o a les placetes del barri, o és que no tenen també dret? Volem avis als carrers, que gaudeixin de la seva gent i el seu entorn.

Com hem dit abans, lluitem i continuarem lluitant per a millorar la qualitat i quantitat del menjar, perquè facin activitats lúdiques, perquè posin una pantalla de cinema i un gran etcètera. Cal destacar que els residents han reportat diversos incidents on s'ha ignorat o minimitzat les seves necessitats, el que ha comportat confusions i malentesos i ha posat en perill la seva salut. És essencial la bona coordinació perquè els treballa-

dors, inclús les noves incorporacions, tinguin coneixement de les particularitats, necessitats i preocupacions dels residents i que s'actui amb immediatesa davant de qualsevol incidència.

A causa de la preocupació que generen totes aquestes incidències, els familiars dels residents, hem tingut diverses reunions amb la direcció i representants de la Fundació que té la concessió de la gestió per tal d'erradicar tota aquesta problemàtica. Però de moment continuem igual o posant pegats als descosits. Tanmateix, ens angoixen els períodes de vacances, ja que tant a Nadal com a Setmana Santa s'han produït episodis molt greus per manca de lideratge, com un brot incontrolat de Covid que s'ha produït últimament.

Cal remarcar que hi ha una falta important de personal i de treballadors a la residència, el que té com a resultat una atenció insuficient als residents, ja que aquells es troben afeixugats i estressats. Caldria la contractació de més treballadors per garantir una atenció adequada pel dia a dia i per situacions imprevistes. La Fundació i la Generalitat tenen l'obligació de posar més mitjans per tal que no es donin incidències com les que s'hi estan donant.

Tanmateix, és vital que algú assumeixi la seva responsabilitat per tal de garantir que els residents se sentin còmodes i segurs en tot moment. Això exigeix implementar canvis rellevants en la gestió i l'enfocament de la nostra residència.

Animem a autoritats i polítics perquè parlin d'aquests problemes i vinguin a les residències i actuïn i s'impliquin; potser no són vots, però és una qüestió de consciència. No podem deixar oblidats els nostres grans com va passar a la pandèmia.

Ens agradaria que aquest escrit es tingués en compte, i que es prenguin totes les mesures adequades als problemes exposats. Una residència no és un pàrquing d'avis. Volem el millor per als nostres familiars.

Familiars de residents de La Residència Pública de La Sagrera

 <p>FARMÀCIA HYGEA Ciutat d'Elx 11 08027 Barcelona</p> <p>hygea@farmacialasagrera.com www.farmacialasagrera.com</p> <p>93 349 78 40 677 59 35 49</p>	 <p>Bareche Creadors pastissers</p> <p>C/Sant Antoni M^aClaret, 484 (Cantonada C/Hondures)</p>
--	--

CENTRE D'ESTUDIS
SAM CLARET
Cicles Formatius

Coneix els nostres CURSOS HOMOLOGATS

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

IMATGE PER AL DIAGNÒSTIC I MEDICINA NUCLEAR

MODALITAT: PRESENCIAL/DISTÀNCIA HORARI: MATÍ / TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

RADIOTERÀPIA I DOSIMETRIA

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: MATÍ

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

HIGIENE BUCODENTAL

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU MITJÀ

CURES AUXILIARS D'INFERMERIA

MODALITAT: PRESENCIAL/DISTÀNCIA HORARI: MATÍ / TARDA

Pregunta'ns pels nostres cursos de
FORMACIÓ CONTINUADA

www.samclaret.com

RECUILL DE PREMSA

RICHARD MURRAY: «FAN FALTA MÉS PARCS; ELS POLÍTICS HAURIEN DE PRENDRE DECISIONS A 100 ANYS VISTA»

Aquest expert en zones verdes insta els gestors públics a aplicar una «mirada llarga» amb mesures que, si, mala sort, només tindran efecte quan ja estiguin morts

Carlos Márquez Daniel, 7 de març del 2023 – El Periódico

Richard Murray ha passat la setmana a Barcelona i aquest divendres ha tornat a casa, Suècia, on en els pròxims tres o quatre dies té prevista una travessia d'esquí de muntanya. Nascut el 1941, és un gran entès sobre parcs urbans. És doctor en Economia i president de l'associació encarregada de l'Ekoparken d'Estocolm, el primer gran jardí europeu situat al mig d'una metròpolis a aconseguir el reconeixement de parc nacional, el 1995. Va ser també regidor de l'ajuntament de la capital sueca durant més de 10 anys entre les dècades dels 70 i els 80, així que també ha degustat la mel de la política, on es prenen les decisions. En una interessant conferència a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, dimecres a la tarda, va versar sobre contaminació, zones verdes, convivència, supervivència. I cotxes, és clar. Ara entrem al detall, però remarquem per endavant el consell que va regalar als actuals gestors de la cosa pública: «Han de tenir una mirada a molt llarg termini; pensar què és el que necessita la ciutat en els pròxims 100 anys».

Abans de xerrar amb els estudiants –quin anglès tenen els maleïts xavals–, Murray va participar durant el matí en una jornada inclosa al programa LIFE UrbanGreeningPlans, del qual forma part, entre altres organismes europeus, l'Àrea Metropolitana de Barcelona. El títol de la ponència del nostre protagonista no podia ser més eloqüent: 'Com aconseguir que els polítics prenguin decisions que no tindran efectes visibles fins després que hagin mort'. Una manera molt elegant de reclamar als gestors públics que es deixin d'intentar passar a la història a curt termini, que parin ja de tallar cintes i fer-se fotos i que se centrin en les mesures que blindaran el benestar de les pròximes generacions de la seva comunitat. O sigui, millor una estàtua pòstuma que un homenatge en vida.

EL MIRACLE DE BOMBAI

Allà és on, a la seva manera de veure, juguen un paper fonamental els parcs urbans, tant els grans com els petits. Que aquestes àrees verdes s'anomenin 'pulmons' no és cosa menor. «Ajuden a netejar l'aire i redueixen la temperatura dels carrers», va ressenyar Murray, a més d'exercir de lloc d'esbarjo i passatemps davant les tasques de la frenètica vida urbanita. Durant 45 minuts va esquivar la teoria i va optar per centrar-se en casos pràctics que expliquin la importància de renaturalitzar les grans urbs.

El primer exemple ens va portar a la ciutat índia de Bombai, una de les més poblades del planeta, que té al seu interior el parc nacional Sanjay Gandhi, tan gran com Barcelona, d'uns

100 km². «Els va costar més de 70 anys aconseguir la protecció d'aquest espai perquè la idea era que la metròpolis creixés també dins del parc». Es va evitar, i avui és una reserva amb 250 espècies d'ocells migradors, 40 espècies de mamífers, 50.000 d'insectes...

Però el verd no és només una via per allargar la vida de les ciutats; també pot ser un imant per recuperar població. Va passar a Leipzig, al costat oriental d'Alemanya. Amb la caiguda del mur de Berlín, el municipi, va recordar Murray, va perdre desenes de milers d'habitants. «¿Com van aconseguir recuperar població? Mirin la foto». La diapositiva projectada a la paret mostrava una plana verda, pentinada, que destil·lava pau, amb un estany immens. Amb l'entrada del segle XXI, el consistori va començar a aplicar la filosofia de 'més verd, menys densitat', cosa que va incloure la naturalització d'antigues zones industrials en desús.

ESQUITXAR DE VERD

Al seu llibre 'Why cities need large parks' ('Per què les ciutats necessiten grans parcs'), Murray desgrana les característiques de 30 grans pulmons de tot el planeta, entre els quals Collserola, que va arribar a la categoria de parc natural el 2010 malgrat que mai va arribar el finançament promès pel Govern per poder protegir-lo, per exemple, de l'ús cada vegada més intensiu per part dels ciutadans dels nou municipis que l'envolten. Sobre si és més important disposar d'un gran parc o esquitxar l'urbs amb petites zones verdes i jardins, aquest veterà economista recepta, sempre que sigui possible, una combinació de les dues coses. Perquè per passejar el gos o jugar amb els nens vindran bé uns arbres pròxims, però per passar el dia, el millor és un parc de dimensions considerables.

Pep Mascaró va ser durant molts anys cap de projectes del Consorci de Collserola. Junt amb Marià Martí, exgerent del mateix ens que gestiona el parc natural, han sigut l'ombra de Murray durant aquesta setmana a Barcelona. Després de la conferència, Pep assenyalava que el franquisme va exercir de «tap» per impulsar parcs urbans, per defensar polítiques verdes. També va coincidir amb el 'boom' industrial i social de la indústria del cotxe. Mentre ciutats com Amsterdam van començar a demanar millors aires als anys 70, al Mediterrani no ha sigut fins al nou segle que ha començat a abundar aquesta sensibilitat climàtica, de la mà de moviments com Eixample Respira, Revolta Escolar o el Bicibús.

¿Llavors, tot això té algun enemic en particular? «Per descomptat: el cotxe», sosté Murray. «Perquè no té sentit que se li reservi més de la meitat del carrer quan només suposen el 20% dels desplaçaments». ¿I quina és la solució? «Més parcs. Grans o petits. Però parcs. Arbres, arbres i arbres».

ÈCZEMA ATÒPIC, PELL SECA I SENSIBLE

Causada per múltiples factors, aquesta afecció cutània és en gran mesura hereditària i la majoria dels casos són de tipus atòpic.

Es caracteritza per una epidermis extremadament seca i amb una debil pel·lícula hidrolipídica que hauria de protegir-se. Com a resultat, el sistema immunitari reacciona de forma exagerada a les agressions externes i provoca una inflamació excessiva. És aquesta inflamació la que desencadena els símptomes de l'èczema. Per això és important hidratar la pell tots els dies

QUINS SÓN ELS SÍMPTOMES DE L'ÈCZEMA?

Durant un brot d'èczema apareixen lesions vermelles i poc definides en la pell. Aquestes taques són seques i aspres, sovint doloroses i amb picor. Tan és així, que és difícil no rascar-se. Es produeix aleshores un cercle viciós, com pica i rasques, com et rasques et pica més encara. El rascat també afavoreix la inflamació de la lesió, que de vegades pot complicar-se com una infecció bacteriana i, aleshores, la lesió comença a supurar. Un altre tret distintiu és que, fins i tot quan no es produeix brot, la pell propensa a l'èczema sol romandre molt seca.

ÈCZEMA PER CAUSES AMBIENTALS?

L'èczema és el resultat de diversos factors, alguns dels quals són hereditaris i altres ambientals. A més de l'aspecte genètic, també hi ha factors externs relacionats amb l'entorn i l'estil de vida de cada persona. Entre ells es troba l'exposició al tabac i a la contaminació industrial i urbana, així com la neteja excessiva de la pell i les cases mal airejades

CONSELLS ESPECIALITZATS

1. Hidratar la pell tots els dies, fins i tot quan no hi hagi cap brot.
2. Aplicar emol·lient a diari. Aquest rutina ajudarà a reduir la freqüència dels brots d'èczema i a mantenir la pell el més sana possible; inclús quan no hi ha brot, és necessari mantenir els bons hàbits.

Quins són els tractaments per èczema?

1. Aplicació de l'emol·lient per hidratar la pell i restaurar la seva barrera protectora.
2. Cortisona localitzada quan calgui i el metge ho indiqui per tal de reduir la inflamació durant el brot.
3. Antihistamínics

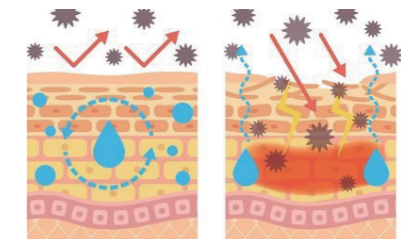
PREGUNTES

Pot desaparèixer l'èczema atòpic? És una malaltia crònica i

recurrent, però molts pacients aconseguen controlar-la i viure amb ella, sense molèsties.

L'estrès és una causa d'èczema? L'estrès no és una causa d'èczema, però afavoreix els brots en els pacients que ja són propensos a ell.

Com és de comú la dermatitis atòpica? Afecta entre l'1 i el 20% dels bebès i gairebé el 10% dels adults menors de 30 anys. La seva freqüència disminueix amb l'edat, afectant menys del 3% dels pacients majors de 50 anys. Les dones es veuen més afectades que els homes.

PELL SANA PELL ATÒPICA

RESUM

L'èczema tòpic es pot tractar durant i entre els brots; a les farmàcies disposem de productes específics per tractar aquesta afectació de la pell i et poden millorar la teva qualitat de vida.

Consulta'ns.

Susanna Serra Simon, al servei dels veïns per cuidar la salut

9è FIREM-NOS

Diumenge 21 de maig de 2023

PLAÇA JARDINS D'ELX

11h

La fira de Congrés-Indians, El Sagrer, L'Estel, Pegaso, Turó Blau i Els 30 Passos t'espera!

Ajuntament de Barcelona | Districte de Sant Andreu | ASSOCIACIÓ LA SAGRERA ES MOU PER LES ESCOLES

El teu centre d'estudis
al barri de la Sagrera.

Un projecte formatiu
per als reptes del futur.

Formació tècnica especialitzada
per a empreses i professionals.

El centre de formació
pioner en Motorsport.

MONLAUGROUP

MONLAU SAGRERA
Carrer de Monlau 6
08027 Barcelona
☎ 933 408 204

MONLAU LA MAQUINISTA
Carrer de Caracas 35
08030 Barcelona
☎ 932 744 700

MONLAU MOTUL
Carrer de Potosí 38
08030 Barcelona
☎ 932 744 075

MONLAU MONTCADA
Carrer de l'Electrònica 2-3
08119 Montcada i Reixac
☎ 932 744 075

✉ info@monlau.com
🌐 www.monlau.com

